

**Laurent. Joann. Nepomucenus Reen ... plagii literarii in Regiae
Fridericianae Parnasso graviter accusatus convictus atque Halensium
musarum decreto condemnatus / interprete Michael Gottlieb Agnethlero.**

Contributors

Agnethler, Michael Gottlieb, 1719-1752.
Reen, Laurenz Johann Nepomuk.
Büchner, Andreas Elias, 1701-1769.
Juncker, Johann, 1679-1759.

Publication/Creation

Halae ad Salam : Ex Officina Hendeliana, 1750.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/b6kk53dt>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

LAVRENT. IOANN. NEPOMVCENVS
REEN

82.

GESECANO - WESTPHALVS
MEDICINAE DOCTOR

PLAGII LITERARI

IN
REGIAE FRIDERICIANAE PARNASSO
GRAVITER ACCVSATVS

CONVICTVS ATQVE HALENSIVM
MVSARVM DECRETO
CONDEMNATVS

INTERPRETE

MICHAELE GOTTLIEB AGNETHLERO
SAXONE TRANSILVANO.

PETRVS BVRMANNVS

in praefat. ad poet. Latin. minor.

*Quid porro tuti supereft, si impune non in scripta aliena modo plagia
sed in ipsa nomina illustrium in re literaria virorum his
praedonibus grassari licebit?*

HALAE AD SALAM
EX OFFICINA HENDELIANA
cI9I9CCL.

349461 VINTAGE VINTAGE VINTAGE

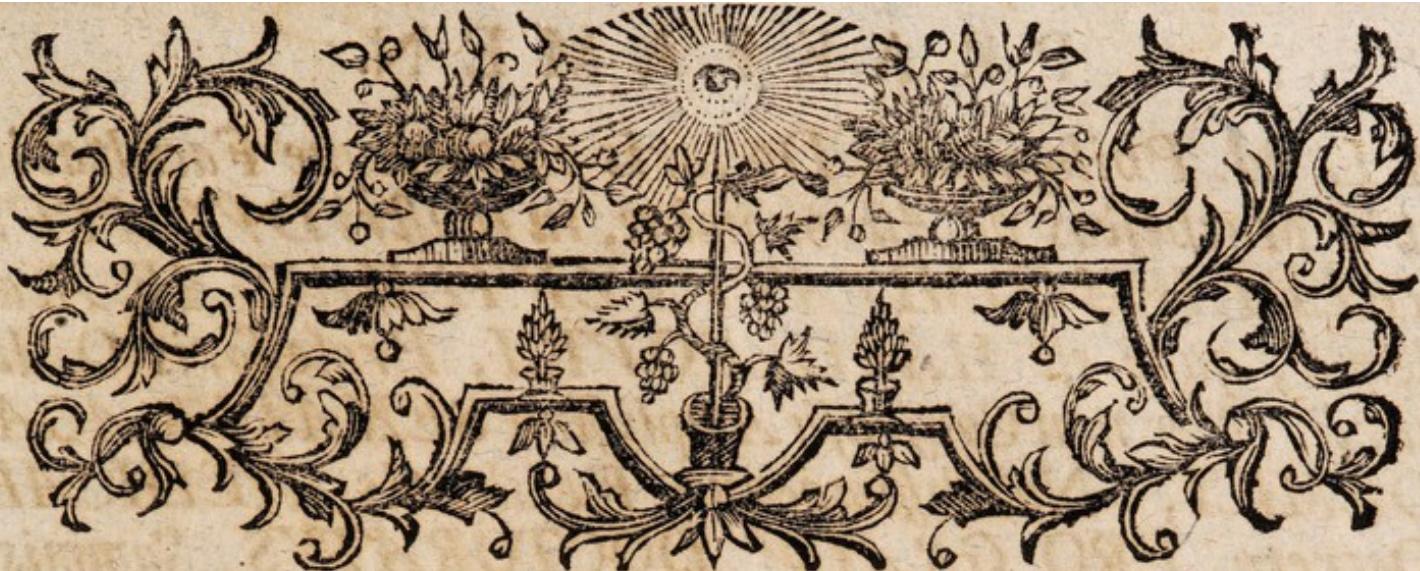
СЕАНСЫ ВОДОЛЕЧЕНИЯ
ПРОДОЛЖАЮТСЯ

ЯЯНДІЛГАЙ

MISERIA DILECTIO
CONFESSIO HABITAT

MARSHAL DE GRÉGO

AESCVLAPII SACRIS LITANTIBVS

SAL. PLVR. DIC.

MICH. GOTTLIEB AGNETHLER.

Vi haud ita pridem VESTRA, COM-
MILITONES, vsus consuetudine in
alma hac musarum sede salubrioribus
operam navavit doctrinis, eius nuper
admodum casu natus sum dissertationem
inauguralem medicam, se-
quenti ab auctore titulo exornatam: *Dissertatio in-
auguralis medica theoretico-practica DE FEBRIBVS
PVRPVRAATIS. Vulgo von Frieselfieberen. Quam
adspirante Summo Numine, Ex Auctoritate Magnifici
Rectoris D. IOANNIS HENRICI VAN LOM.*

P R A E F A M E N.

*A. L. M. Philosophiae Doctoris eiusdemque Facultatis
vt & Matheſeos ac Astronomiae, in Illustri DVCATVS
GELRIAЕ & COMITATVS ZVTPHANIAЕ Aca-
demia, quae est HARDEROVICI, Professoris Ordi-
narii. Nec non Consensu Amplissimi SENATVS ACA-
DEMICI, Nobilissimaeque Facultatis MEDICAE
Decreto, PRO GRADV DOCTORATVS, Summis-
que in MEDICINA Honoribus & Privilegiis rite &
legitime consequendis, Eruditorum examini submittit
LAVRENTIVS JOHANNES NEPOMVCENS
REEN, Geſecano-Westphalus. Ad diem 30. Novemb.
hora locoque solitis. HARDEROVICI Apud JO-
HANNEM MOOJEN, Academiae Ducatus Gelriae
& Comit. Zutph. Typograph. Ord. clb bcc xlviii. Haec
ego hilare legens atque relegens magno, fateor, affi-
ciebar gaudio: quippe quoniam ad augenda salutaris
scientiae incrementa sollicite elaboratis, atque in pri-
mis a commilitonum quondam meorum industria
profectis magnopere subinde delectari soleo specimi-
nibus. Cum interea mecum pensito, vndenam ho-
mini, ante aliquot menses in litteris leviter admodum
versato, subito tanti scientiarum accesserint theſauri?
atque suspensus haereo, quo tandem pacto is, qui vix
primis disciplinarum medicarum delicias degustave-
rat labris, protinus adeo propitias Harderovicensium
expertus sit musas, vt eum ipsius Apollinis laurea
haud existimaverint indignum? Mox lecto rubro,
consu-*

consulo nigrum, ipsamque commentationis huius tractationem flagrantibus evolvo manibus. Dum vero totam legendo percurro dissertationem, hem! demum me turpiter circumventum video. Vbi enim nova praestolor inventa, nefandum, atque eruditis omni tempore infestum, sese mihi manifestat plagi: immo non saltem plagium, verum etiam insigne innumeris, iisque gravissimis, erroribus refertissimum deprehendo specimen. Misertus huius in tanta scientiarum luce calamitatis, mox serio cogitare coepi, qua ratione quam oxyssime huic mederi possit malo, priusquam id altiores agat radices: tandemque eum, qui sibi a turpissimis vitiis cavere non didicit, ex latibulis suis excitandum esse rebar, **VOBISQVE NEPOMVCENVM** detracta larva, qua non saltem coram patronorum suorum facie, verum etiam in Harderovicenium academie, immo totius orbis eruditi, scena luctatur, nudum vndiquaque conspicendum sistere, atque ita immani superbia tumenti huic graculo Aesopio pennas, quibus sese, non sine infamiae macula, exornaverat, evellere decrevi. Quae omnia has potissimum ob rationes constitui: cum vt viris singularis eruditionis fama celeberrimis sua vindicentur, plagiariique fastus reprimatur; tum ne & alios hae in errorem deducant, vel suspensos teneant, iudicii acumine destituti hominis fraudes; tum denique, ne aliis posthac pariter alienis bonis gloriari li-

P R A E F A M E N.

beat, adeoque vanum gloriolae studium similes ad perpetranda similia latrocinia alacriores redderet. Si vero me paullo intemperantius queritari existimetis, LECTORES, ipsi quaeso, oculis in his pagellis lustrate impudentissimo furto compilata, inconditisque, proh dolor! nugis commaculata aurea ILLVSTRIVM DVVM VIRORVM, ATQVE IN REGIA HAC FRIDERICIANA SALVBERRIMAE DOCTRINAE ANTISTITVM nefando crimine dilacerata volumina. Qui enim protinus pereruditus haberi gestiebat medicus, insulsus ille, vbi illotis manibus, in haec artis, cui litamus, sacra irruit; non solummodo subdole sibi vindicata scripta variis erroribus misere contaminare, verum etiam subinde ineptis suis accessionibus perperam coinquinare ausus est: imo eousque REENIVS, cuius ex tanto latrocinio informem contemplandum VOBIS sistimus foetum, processit audacia, vt quas ex ore dictitantis illustris atque longe celeberrimi sui quondam praeceptoris impurissimis exceperat manibus recitationes, medicamentorumque quorundam selectiorum formulas, quae omnia indocto homini prodesse poterant, ea universa, inquam, sibi vindicata, prius rudi admodum Minerva efformare, tandemque pariter in hanc plagio compilatam commentationem constipare strenue allaboravit impostor. Et mirum sane, quantum subinde sibi ipsi placet, dum litterarum Latinarum, quorum

rum notitia nullus profecto medicus carere potest, ignarus homo huic purpurae suas perperam assuit lacinias. Quapropter vitiorum in primis illustris BÜCHNERI nostri Latinitatem coinquiantum, atque non raro Prisciani flagitantium limam, haud spernendus in hanc dissertationem promanavit cumulus; orthographica tandem, atque typographica, quibus hoc schediasma ad indignitatem usque scatet, quis perpurgavit σφαλματα? Merito profecto nobilis ille auctor, qui ante plura lustra, REENII nostri socio, IO. FRANCISCO LEONI AB ERLSFELDT, philosophiae, iuris utriusque & medicinae doctori, eiusdemque quondam in Pragensi academia professori, pariter plagii caussa insultabat: Hinc, inter alia inquit, tot furtorum exprobationes, tanta obiurgationum, insimulationum, criminationum copia, nec minori numero sua sibi vindicantium querelae occurserunt. Iure certe suo NEPOMVCENSIS noster adnumerandus venit magnanimo huic Pragensium leoni, aut verius petulantissimo latroni, quippe qui anno d^occ^oxi sub titulo: *Novae & veteris aphorismorum divi senis Hippocratis interpretationis*, reliqua, librum divulgaverat, cui *aphorismos aphorismorum*, sive *aphorismos Hippocratis in porismata a medicorum sub finem superioris & initium huius saeculi principe, GEORG. WOLFG. WEDELIO, resolutos*, & anno d^oc^oxxxxv editos, itidem subdole non tantum ad

ver-

P R A E F A M E N.

verbum inseruerat, sed etiam subinde miseris atque futilibus quibusdam explanationibus commaculaverat. Hunc vbi presso pede sequitur, atque hac potissimum ratione nominis celebritatem consequendam esse REENIVS existimat, tanta audaciae atque improbitatis in lucem edit specimina! Quam vero inclarescendi libidinem, foecundam plurium criminum genetricem, publice censoria adhibitā virgula coercendam suadet aequitas. Ne vero quibusdam forte nos hoc loco aliquid nimiae intemperantiae, aut religionis odio, dedisse videretur, ea de caussa, singulos furtis contaminatae dissertationis huius paragraphos, denuo typis mandavimus, quibus vbiique e regione compilata illustrium auctorum loca respondent, tandemque his omnibus qualiacunque subinde adspersimus scholia, quae haud dubie nostram paſſim abunde declarabunt sententiam. Atque ita quam optime valente, COMMILITONES, haec autem & similia eruditorum fata lugete! Dabam in regia Fridericana d. viiiii. Kal. Ianuarii, qui in fastis sacris est natalis CHRISTI vigilia, anni c^{lo}cc l^oc^{cc} xxxviii.

Illustrium atque longe celeberrimorum medicorum scripta, a plagiario nostro impudenti fronte compilata, atque, pro convelando scelere, insulis subinde additamentis misere contaminata.

§. I.

Antequam ad penitorem huius morbi indagationem me accingam, necessarium esse puto, ut consuetam philosophorum morem obseruem, & definitionem praemittam: *) Febris purpurata est continua exanthematica, qua motu systematis tam vasculosi, quam nervosi intensiori, materia lymphatica corrupta specificae indolis, ex interioribus, maxime nervosis partibus, ad summam cutim, sub forma pustularum minimarum miliarium, asperarum, rubrarum vel albarum, salutariter protruditur. **)

IN SIGNIS PLAGIARII LAURENT. IO. NEPOM. REENII DISS. IN AVG. MEDICA DE FEBRIBVS PURPURATIS.

CAPVT I.

de Febrium purpuratarum Pathologia.

§. I.

Ante omnia, priusquam ad clariorem huius morbi explicationem me accingam, necessarium esse iudico, ut definitionem more philosophorum praemittam: *omnis autem febris purpurata est continua, exanthematica, qua motu systematis tam vasculosi, quam nervosi intensiori materia lymphatica corrupta, specificae indolis, ex interioribus maxime nervosis partibus, ad summam cutim, sub forma pustularum minimarum miliarium, asperarum, rubrarum vel albarum, salutariter protruditur.*

A

§. II.

*) Leguntur haec in illustris atque felicissimi Halensium practici, Io. IVNCKE-
RI, dissert. de purpura alba maligna & benigna §. I.

**) Hac febris purpuratae definitione illustris Andr. Elias BüCHNERVS no-
ster, nunquam nisi honoris caussa nominandus, in pathologia speciali, febrium purpurata-
rum aggreditur tractationem.

§. II.

Etymologiae purpurae verbo-
fius immorari superfluum esse
arbitror: nam quilibet facile
cognoscit, quod hic morbus no-
men a colore purpureo accepe-
rit, cumque iste ut plurimum in
principio maculas eminentias-
que rubicundas exhibeat, & in-
terdum per totam sui periodum
conserveret, factum est, ut priores
Medici illum, ob similitudinem
coloris, *purpuram*; *miliarem*
autem a tuberculis minimis, mi-
lli magnitudinem referentibus,
vocaverint. Deinde pustulas al-
bas & limpidas passim animad-
vertentes purpurae quidem no-
men retinuere, ad specierum ve-
ro differentiam in *purpuram ru-*
bram & *albam* hunc morbum
dispescuerunt. Germanice vo-
catur *das rothe und weiße Friesel*,
a panno in superficie nodoso uti
LANGIVS libr. 1. prax. p. 96. iu-
dicat.

§. III.

Quo tempore purpura in lu-
cem

§. II.

Etymologia purpurae verbo-
fius inhaerere superfluum esse
existimo, quilibet nempe facile
cognoscit, quod hic morbus a
colore purpureo nomen accepe-
rit, cumque iste ut plurimum in
principio maculas eminentias-
que rubicundas exhibeat, & sae-
pe per totam suam conservet
periodum, factum est, quod Me-
dici priores *illum* ob coloris
aequalitatem, *purpuram* autem
miliarem a tuberculis minimis
seminis milii magnitudinem re-
praesentantibus nominaverint,
deinde pustulas albas, limpidas
& albas passim animadvententes
purpurae quidem nomen reti-
nuerint, verum ad *illorum* diffe-
rentiam, *in purpuram rubram* &
albam dispescuerunt, germanice
vocatur *das rothe und weiße Frie-*
sel, a panno in superficie nodoso
uti **LANGIVS** lib. 1. prax. pag. 96.
iudicat. *)

§. III.

Medicorum valde sunt diver-
sae

*) Ista pariter ex modo laudata illustr. IVNCKERI dissertatione & quidem §. II. deprompta sunt: unde luculentissime apparet, Nepomucenum nostrum haec itidem ex charta in papyrus transscripsisse; atque utinam παραγεαφήν hanc paullo curatius exscripsisset, nulla certe h. l. eliminanda superessent σφάλματα, quibus perficitae frontis homo famigeratissimi medici polluere ausus est commentationem.

cem prodierit, & quae regio hanc foecundam prolem pri-
mum excluserit: de eo Medico-
rum sententiae non concordant.
Alii enim contendunt, quod in Suevia morbus endemius & inde 1620. Lipsiam delatus fuerit. Alii vero statuunt quod Sueci 1630. Germaniam ingressi, & postea diu in tractu Lipsiensi versati, cum incolis purpuram communicaverint. LANGIVS libr. cit. ar-
bitratur, quod iam HALY ABBA-
TI, nec non FORESTO, purpura cognita fuerit. Non pauci cre-
dunt, eam sub CELSI verbis libr. V. cap. 28. latitare, imo ab HIP-
POCRATIS tempore derivare al-
laborant, & in hunc finem se-
quentia verba ex illius libr. II.
epidem. 3. sect. 3. allegare solent:
fiebant in febribus aestivis circa septimum, octavum, vel nonum diem asperitudines quaedam miliiaceae, pulicum morsibus fere si-
miles, quae tamen non admodum prodibant. Hanc vero litem deci-
dere instituti mei ratio prohibet.

sae sententiae, quo tempore, & qualis regio foecundam hanc prolem primo excluserit, aliqui contendunt, quo morbus in SVE-
VIA endemius, indeque 1620. LIPSIAM delatus fuerit, alii vero statuunt, SVEVOS 1630. Germa-
niam ingressos, & postea diu in tractu Lipsiensi versatos cum in-
colis purpuram communicasse. LANGIVS libr. cit. scribit, quod modo HALI ABBATI & FORE-
STO purpura fuerit cognita, non nulli credunt eam sub verbis ce-
leb. CELSI lib. 5. Cap. 18. latitare, alii rursus ab Hippocratis tem-
pore illam derivare laborant,
Qui lib. 2. Epidem. 3. sect. 3. sic
habet. fiebant in febribus astiris circa 7mum octav. vel nonum
diem asperitudines quaedam mi-
liaciae, pulicum morsibus ferè si-
miles, quae tamen non admodum
prodibant: haec super verba
HIPPOCRATIS litem instituere,
mea minima est ratio. *)

A 2 §. IV.

*) Minimam plagiarii nostri esse rationem ipse sub paragraphi huius finem inge-
nue fatetur, quod pariter ex innumeris commentationis suae inauguralis documentis tam clare patet, ut neminem fore existimem, qui id salva conscientia facile in dubium vocare possit: atq. utinam ignorantiae caligine occaecatus homo adiectum ex antea excitata ill. IVNCKERI dissertatione §. 3. nude exscripsisset, nostram hoc loco quodammodo effugere potuisset censuram; haud enim, praeter alia errata graviora, hic, at satis inepte, febrium, nescio quarum, astirarum factam fuisse mentionem iudico.

§. IV.

Maiori autem certitudine alii adfirmant, purpuram albam in *Saxonia* & in primis *Lipsiae* 1652. primum se manifestasse, ibique potissimum puerperas infestasse; nonnunquam vero epidemice affligendo magnam stragem edidisse, tandem longe lateque serpendo non modo *Saxoniam* superiorem sed & inferiorem, *Lusatiam*, *Silesiam*, *Frisiam*, *Holsatiam*, circulum *Rheni* superiorem & inferiorem locaque adiacentia occupasse. Celeberr. SYDENHAMVS in tr. de novae febris ingressu refert, quod novum hocce morbi genus *Angliam* & *Londinum* aggressum sit. Quin imo regiones septentrionem respicientes, ut *Dania*, *Suecia*, ab hoc morbo non sunt immunes: licet adeo frequenter non occurrat, sicut in nostris provinciis.

§. IV.

Iterum affirmant alii, sed certitudine cum maiori, purpuram albam in *SAXONIA*, & in primis quidem *LIPSIAE* 1625 se manifestasse, & ibi potissimum puerperas infestasse, nonnunquam vero epidemice affligendo magnam stragem edidisse, tandem longe lateque serpendo non modo *SAXONIAM* superiorem sed & inferiorem, *LVSITANIAM*, *SILESIAM*, *FRISIAM*, *HOLSATIAM*, circulum *Rheni* superiorem aequae ac inferiorem, locaque adiacentia occupasse, in tract. de nov. febr. ingress. Celeberr. refert SYDENHAMIVS, quod hocce novum genus morbi *ANGLIAM* & *LONDINVM* aggressum sit, quia regiones septentrionales respicientes ut *DANIA*, *SUECIA* &c. ab hoc morbo non sunt immunes, licet non adeo frequenter ibi occurrat, sicut nostris in provinciis. *)

§. V.

*) Hic denuo falsarius celeb. IVNCKERI nostri abutitur indulgentia, cuius passim laudatae diss. §. 4. propter ea e regione adiecimus, quo eo luculentius appareret, nos & hoc loco nihil amori, vel odio dedisse. Quae vero quodammodo immutare voluit IOHANNES, ea omnia, ut alibi passim, ita & hic, proh dolor! in peius mutata comprehendes. Non solum enim, praeter alia levioris momenti errata, Lipsienses iam circa annum 1625 primum hoc morbo correptos fuisse perperam usurpator affirmat; verum etiam brevi post purpuram ad Lusitanos usque penetrasse audacter profitetur: quorum errorum alter nimiae desidiae, alter vero insignis inscientiae satis clarum exhibet testimoni-

§. V.

In his enim purpura alba hodie est commissimum malum, quod non solum per se homines frequenter invadit, sed etiam cum aliis morbis saepissime complicatur. Nulli aetati, nulli sexui nullique hominum conditioni parcit. Quod autem in non-nullis locis nondum adeo cognita sit, id num observatorum negligentiae, an vero alii caussae tribuendum sit, in suspenso relinquendum est. Sufficiant autem haec de *origine* purpurae eiusque consideratione historica dixisse.

Ill. Büchneri pathol. spec. p. 66.

§. II.

Convenit quidem in eo omnis materia exanthematica, quod acrimonia sua nervos male adficiat,

monium. Ipsi enim adhuc cum trivialium scholarum pulvere colluctantibus tironibus haud ignotum esse arbitror, Lusitaniam inter atque Lusatiam haud exiguae omnino intercedere differentiam.

*) Quatuor prioribus saepius allegatae ill. IVNCKERI commentationis paraphysis, vel paullo impudentius ad verbum exscriptis, vel etiam subinde, quemadmodum ex supra in medium allatis clare patet, misere contaminatis, quintum hunc eodem plane ordine nunc pariter subiungit impostor. Ne vero fraus statim appareret, subdole transpositis tantum vel leviter immutatis finalibus atque initialibus voculis, neglecto insuper, more suo, id est pessimo, prorsus omni interpunctionis artificio, medicorum quorundam in observanda purpura accusandam esse arbitratur incuriam, mox tamen dubius haeret IOANNES, utrum medicorum socordia, an aliae culpandae sint caussae, quod in non-nullis locis nondum funesta morbi huius observata, atque scriptis celebrata sint vestigia. Adeoque, me quidem iudice, quae in ill. IVNCKERI nostri scriptis paullo curatius expressa adumbrantur, ea pariter & hoc loco maculata atque saltē turpiter depravata leguntur momenta.

§. V.

Nostris enim in regionibus purpura est morbus commissimus, & maxime *alba*, quae non solum per se homines frequenter invadit, sed etiam aliis cum morbis saepissime complicatur, nulli aetati, nulli sexui, nullique hominum conditioni parcit, quod autem multis in locis adhuc non cognita sit, in meo iudicio in observatione medicorum negligentia querendum est, vel an alteri caussae attribuendum, id in suspensum relinquam, sufficit interim haec de *origine* purpurae eiusque consideratione historica memorasse. *)

§. VI.

Quoad materiam videre mihi video, quod sicut omnis materia exanthematica acrimonia sua

A 3

nervos

ciat, ac in aestuosum intensiorem motum universum genus vasorum & sensibilium partium extimulet, indeque tandem exterminetur. Ast, sicut acrimonia caustica in vegetabilium & mineralium venenis peculiarem obtinet indolem, & ob id peculiaria, cuivis speciei propria, suscitata pathemata; ita etiam singularem & specificam cuivis exanthematicae materiae esse natum, non tam a priori, quam potius a posteriori, ex effectibus nempe & phaenomenis obviis, innotescit.

p. 67. §. III.

Quomodo autem nunc ab aliis exanthematicis morbis differat purpuraceus, specialius omnino exponendum erit, id quod ex sequen-

nervos male afficiat, ac in aestuosum intensiorem motum universum vasorum partiumque sensibilium extimulet, indeque tandem exterminetur, ast sicut acrimonia acris caustica tam in vegetabilium quam animalium venenis peculiarem obtinet indolem, idque ob specifica cuivis speciei communia excitata pathemata, sic quoque singularem aequem ac specificam cuivis materiae exanthematicae esse indolem, non tam a priori, quam posteriori potius ex effectibus nempe ac phenomenis obviis elucescit. *)

§. VII.

Quod autem ab aliis exanthematicis differat *morbus purpuraceus*, utique unusquisque Medicorum non ignorat, quomodo vero

*) Occurrunt haec in Pathologia speciali ab ill. BüCHNERO, auctore atque praceptorre nostro nunquam non pie colendo, maiorem quoad partem, ex ill. b. m. Frider. HOFFMANNI Medicina Rationali Systematica in compendium redacta, atque philarorum usui accommodata, quae vero compilatorum antesignanus pariter inconditis suis figmentis, quod maximopere dolendum, petulanter inquinare strenue allaboravit. Bimembri nimirum ex oratione commatica, eamque comparativam, fingere studuit periodum priorem, eaque propter haud dubie particulam *sicut adhibuit*, atque ita περιοδασιν suam absolvit; dum vero αποδότεως aequem ac connectendi particulae *ita*, quam periodi huius natura postulat atque suppeditat, pessimo omne, prorsus obliviscitur, nos simul certiores esse voluit, eum tam crudis instructum studiis humanioribus visitasse academias, ut ne prima quidem periodicae artis fundamenta animo imbiberit; cuius asserti veritas etiam exinde patescit, quia nec subsequentem alteram exscripti paragraphi periodum, quae, quas ill. BüCHNERVS noster adiecit, iure suo exigit interunctionis notas, rite elaboratam atque ab omni vitio immunem, illibatamque transcribendam censuit.

sequentibus eius characteribus in primis patebit: Efflorescunt nimirum pustulae minimae, semen milii amplitudine aequantes, numerosissimae, cum corrugatione, aspredine & ariditate cutis, quae foetorem plane singularem, acido-austerum, sub sudore spargunt. Nullum aliud exanthema tam instabile, crebro ac celeriter retrocedens, iterumque comparans, ac purpuraceum; nullum etiam tam crebro intercurrente mox pruritu & punctura stipatum. Proinde quoque alia exanthemata in omnibus regionibus indiscretim occurunt, & nobiliorem aequac sequiorem sexum infestant; purpura vero in certis tantum locis magis familiaris & quasi endemia, & praeterea foeminas magis, quam viros, maximeque puereras, corripit.

corripit. vid. ILL. IVNCKERI: *dissert. de morb. puerper. & EXCELL. B. SCHVLTZII de diaeta puerarum.* *)

vero distet, nunc specialius mihi erit explicandum, idque patebit ex sequentibus eius characteribus. §. VIII.

Postulae nimirum efflorescunt minimae seminis milii magnitudine aequantes, numerosissimae, ariditate & asperitudine cutis foetorem plane singularem acido austero sub sudore potissimum spargentes. Nullum aliud exanthema tam instabile, crebro ac celeriter retrocedens, iterumque elucescens, quam purpuraceum, nullum etiam tam crebro mox intercurrente pruritu, mox punctura stipatum, proinde quoque alia exanthemata omnibus in regionibus indiscretim occurrunt, & nobiliorem aequac sequiorem infestant sexum, *purpura* vero certis solum in locis magis familiaris, ut quasi endemia praeterea foeminas magis quam viros maxime tamen puereras

§. IX.

*) Infelix REENIVS noster incidit hic in Scyllam cupiens vitare Charybdim. Dum enim ad evitandam gravioris plagii suspicionem non solum ill. BüCHNERI callide discerit paragraphum, verum etiam, more sibi passim usitato, voculas quasdam paullulum transfigurare conatur; mox imprudens homo longe severissimam Prisciani incurrit censuram. Quis enim, vel leviter saltem humanioribus imbutus litteris, ut penitus & h. l. neglectam distinguendi normam, voculamque barbaram *asperitudo*, quam nunquam civitate Latina donatam constat, silentio praeteream, hanc aequo animo ferre posset sententi-

p. 67. §. IV.

Ipsa dein purpura inter se differt, & communiter a Medicis in rubram & albam dispescitur. Utraque magis vel minus acuta, benigna vel maligna est. Rubra ob pustulas rubicundas ita dicitur, ac ut plurimum minus periculosa, febris expers & interdum chronica est, ita ut non modo diutius corpori inhaerescat, sed & saepius statis anni temporibus redeat, de qua inferius sigillatim; interdum tamen etiam febre stipatur & acutae indolis esse observatur.

sa, febrisque interdum expers habetur, ita ut non diutius corpora molestet, sed certis saepius anni temporibus redeat, de qua inferius speciatim; nonnunquam etiam febre coniuncta & acuta invenitur, quod ab auctoribus probe observatum est. *)

§. X.

tentiam? Pustulae milii magnitudine aequantes, numerosissime. Tandem circa paragraphi sui, finem illustrium medicorum IVNCKERI atque SCHVLZII, τὰ μάκρητα, perperam excitat commentationes, utinam in earum locum ill. BüCHNERI a nobis transcripta subinde allegasset scripta!

*) Quae huic paragrapho improvidus immiscuit plagiarius, ea partim ex allato ill. BüCHNERI loco, partim vero ex supra, haud simplici vice laudatae excell. IVNCKERI dissertationis §. 6. incongrue atque satis inepte constipata sunt. Vbi enim ill. IVNCKERVS l. c. de quadam purpurae albae specie asserit, quod maiores habeat vesiculas, ad variolarum magnitudinem saepe accedentes, quae vesiculae, quia multum aquae continent, a collectoribus Vratislaviensibus *pурпура aquosa, das Wasserfriesel*, appellantur; mox ex his male lectis atque peius intellectis REENIVS noster, qui forte alibi de *purpura urticata*, quae vulgo vocatur *die Nesselsucht*, quamque haud febris purpuralis, verum chronicæ potius purpurae adnumerandam peritiores in arte suadent, aliquid audiverat, furtim atque vitiouse: tantum connexive, scribit, mentionem facio de urticata

§. XI.

Dividitur dein *purpura* in *rubram* & *albam*, & tertio in *urticatam*, quae ad variolarum saepe accrescunt magnitudinem (propositum vero meum maxime ad explicationem *purpurae rubrae* & *albae* positum est, ideo tantum connexive mentionem facio de *urticata* seu *aquosa*, quam Germani vocant *das nesselfriesel.*) ut nunc debita solvam, converto me ad *purpuram rubram* & *albam*. Rubra, ut modo in §. 2. demonstravi, ob pustulas rubicundas ita dicitur, ac ut plurimum minus periculo-

p. 68. §. V.

Alba vero purpura magis acuta est, nec facile sine febre occurrit, & hinc plus alit periculi. Proinde etiam ea non tam facile & tam crebro recurrit, ac rubra, puerperasque magis & feminas iuniores, teneriores, serofas corripit, quam rubra, quae adultioribus potius, succis & sanguine fartis, ipsisque viris familiarior est.

p. 68. §. VI.

Nonnunquam porro purpura idiopathicā est, nonnunquam symptomatica, & aliis, maxime continuis febribus, ad exitum vergentibus, supervenit. Admodum enim familiare est, quod purpura rubra, vel alba, vel utraque simul, variolis, morbillis, synochis putridis, ardentibus quoque & petechizantibus aliisque epidemicis, in declinatione accedit, novam febrem accendat, & aegrum, fractis a priori morbo

viri-

cata seu aquosa, quam Germani vocant, das Neffelfriesel. Adeoque dum urticatam cum aquosa eandem esse existimat purpuram, magnam omnino in pathologicis doctrinis LAVRENTIVS prodit infantiam.

**) Quod ad hunc attinet paragraphum equidem in primis circa vocabula non minus, subiecta spongiosioris habitus quaedam omnino superessent monenda; ne vero paullo severiores videamus indices, sufficiat saltem indicasse locum, unde pro suis venditata subdole transcripsit NEPOMVCENVS.*

§. X.

*Purpuram, quod attinet albam, magis est acuta, nec facile absque febre occurrit, adeoque non minus alit periculi, proinde ea non tam facile & saepe recurrit ac rubra, magis puerperas, foemellas iuniores, teneriores, serofiores, ac subiecta habitus spongiosioris invadit, quam rubra, quae adultioribus potius, succis & sanguine fartis, ipsisque viris familiarior quam foeminas. *)*

§. XI.

Dein porro divititur purpura in idiopathicam & symptomaticam, haec aliis annumeratur morbis, illa sine praegresso altero se manifestat morbo, quod in sequentibus §phis fusius dilucidabitur. §. XII.

Symptomatica febribus continuis ad exitum urgentibus se inhospitat, admodum enim familiare tam rubra quam alba vel utraque simul variolis, morbillis, Synochis, putridis, ardentibus,

B bus,

viribus, ingulet. Neque minus catarrhalibus febribus, cum tussi & spirandi angustia, praecipue in infantibus, sese adsociat purpura, vomitu, vel etiam alvi fluxu stipata, quam, si in declinatione constitutus est morbus, pedum & quandoque abdominis intumescentia, cum vel sine aridura superiorum partium, excipit, donec tandem sudoribus vel spontaneis, vel arte excitatis, plenarie cedat.

criebantur *purpura* & quidem plurimi *alba*, praeeunte cum tussi quasi asthmatica, ita ut intra mensis spatium ab hoc hoste necarentur. *)

p. 69. §. VII.

Idiopathicā autem purpura his incedit symptomatibus: Praecedit laevis horripilatio, subsequitur corporis exaestuatio, cum ingenti languore, viriumque interdum ad lipothymiam usque deiectione. Praecor-

dia

bus, & petechisantibus aliisque epidemicis febribus maxime accedit, novam accedit febrem, aegrumque fractis a priori morbo viribus iugulat.

§. XIII.

Neque minus febribus catarrhalibus cum tussi spirandique difficultate ac angusti maxime in infantibus sese associat, cuius experientissima testis est experientia, verum circa finem aetatis anno 1718. MERSEBURGICAE omnes ferme infantes cor-

ripiebantur *purpura* & quidem plurimi *alba*, praeeunte cum tussi quasi asthmatica, ita ut intra mensis spatium ab hoc hoste necarentur. *)

§. XIV.

Quoad *idiopathicā purpura*, incipit illa his symptomatibus: levis praecedit horripilatio, cui sequitur corporis exaestuatio cum languore viriumque saepe ad lipothymiam usque deiectione, pectus angitur, prae-

*) Supra duos, h. l. vero tres, ad velandum flagitium, ex uno BüCHNERIANO sagax plagiarius excuspsit paragraphos. Quamvis perterea purpura symptomaticam aliis subinde supervenire febribus, non vero eam aliis accenseri morbis, saepius laudatus fatis clare hic docuerit ill. BüCHNERVS; hinc tamen purpura hanc REENIVS aliis adnumerandam esse morbis fingit. Vtrum tandem ea pro veris habenda sint, quae circa finem §. XIII. de purpura Martinopoli circa annum 1718. infantibus epidemicē infesta ebuccinat, haec adhuc sub iudice lis est, saltem nec mihi, nec viris, quos consului, in arte, cui litamus, caeteroquin longe exercitatissimis, aliquid de hac purpurae strage innotuit unquam. Vnde igitur haec deprompta sit observatio? (quam haud NEPOMVCENO nostro tribuendam esse juvenilis eiusdem aetas loquitur) aut num eadem insulis folummodo usurpatoris nostri fictionibus accensenda veniat? peritiorum esto iudicium.

dia stringuntur, pectus angitur, adsunt alta suspiria, inquietudines, vigiliae, vel somnus ad minimum laboriosus & interturbatus. Percipitur porro compunctorius in dorso sensus, cum alternante frigoris, horroris & caloris intra cutem affectione, in volis manuum maxime percipienda. In puerperis lochiorum fluxus retinetur, & lac e mammis resorbetur ac stillare cessat.

p. 69. §. VIII.

His succedit cutis asperitas & instar anserinae corrugatio, exsurgentibus innumeris pustulis, sive albis, sive rubris, sive utrisque sibi invicem adpositis, milii semen figura & exiguitate referentibus, quae primum collum, dein pectus & dorsum, ac demum brachia & manus occupant. His in summa cute efflorescentibus, graviora antea pathemata mitigantur, pulsus prius durior, contractior & celerior, mollius,

libe-

praecordia stringuntur, alta se manifestant suspiria, inquietudines, vigiliae, vel ad minimum somnus turbulentus, in dorso animadvertisit sensus punctorius cum frigoris, horroris & caloris intra cutim alternatione, in volis manuum maximé percipienda, in puerperis lochiorum fluxus retinetur, vid. illustr. HOFFMANNI *Pathol. sect. 1. Cap. 9. pag. 69.* & CLARISS. BÜCHNERI *Disputationem de imminutione & suppressione lochiorum.* *)

§. XV.

His accedit cutis asperitas ad instar anserinae, corrugatio, germanice *Gänsehaut* exsurgentibus pustulis innumeris sive albis sive rubris, sive utrisque sibi invicem adpositis, milii semen figurâ referentibus, quae iuxta Medicorum observationem primò collum dein pectus, dorsum & demum brachia cum manibus reliquas. que partes occupat inferiores; in summa cute tandem efflorescentibus. symptomata antea

B 2

maio.

*) Quae circa purpurae invasionem observanda paullo limatus in adiecto BÜCHNERIANO loco propinuant lectoribus; ea, demta saltem ultima linea, nimirum ut incompleta atque, neglectis subinde orthographiae regulis, vitiose legerentur, studiose allaboravit impostor. Tandem ill. BÜCHNERI in primis ex b. m. HOFFMANNI scriptis, sicut alibi iam innuimus, depromptam pathologiam specialem, quae multo crebrius, immo ferme ubique, allegari debuisset, hoc potissimum loco primum excitat usurpator.

liberius & remissius undulat, animo vigor deiectus redit, arida cutis madescit, & alvus antehac tam firmiter compressa, ut nec flatibus transitus pateret, laxatur, & non solum hos, sed & nonnunquam stercora sponte protrudit.

p. 70. §. IX.

Tandem vesiculae sensim sensimque explicantur ichore foetido plenae, urina magis saturata prodit, & sudor, singularis huic exanthemati proprii foetoris, erumpit, sanguinis per lochia fluxus repetit, & intra septem vel plurium adhuc dierum decursum, cum insigni extremorum pruritu, pustulae disparent, arescunt, squammularum instar decidunt, & aeger sensim vires recipiens, ad pristinam redit sanitatem.

p. 70. §. X.

Materia porro, quae exanthematicum hunc morbum proxime facit, ex *pravo* & *corrupto* in corpore est *succo*, ita tamen, ut,

*) Quae inquinate, incomplete, confuse, uno verbo, male hoc exponuntur paragapho; ea in vicinia & puriora, & maturiora, & distincta, omnibus denique numeris absoluta, adumbrantur, celebrantur.

**) Vtrum haec: *sudor singularis foetoris acido-austerus* *huic exanthemati proprio prorumpit*, sine reprehensione toleranda sint? aliorum esto iudicium: *huc potius, mea quidem sententia, ea quodammodo collineare videntur, quae supra dissertationis REENIANAE §. V. & VIII. subiuncta deprehendes, elogia.*

maiora mitigantur, pulsus durior ac celerior, molliorem se ostendit ac remissiorem, vires deiectae redeunt, cutis madescit, alvus antea compressa laxatur, ita ut saepe stercora sponte protrudat. *).

§. XVI.

In declinatione vesiculae sensim sensimque explicantur ichore foetido plenae, urina saturata prodit, sudorque singularis foetoris acido-austerus huic exanthemati proprio prorumpit, in puerperis sanguinis per lochia fluxus repetit, intraque septem vel plurium adhuc dierum spatium, insigni cum pruritu pustulae extenuantur atque arescunt, squammularumque instar decidunt. Aeger sensim donatur viribus, pristinaeque restituitur valetudini. **)

§. XVII.

Quod specialiorem huius materiae dilucidationem attingit, mei est iudicii, materiam hunc exanthematicum producentem

morbum

ut, quum duplex sit purpurae genus, duplex hic etiam sit adserendus. Iam uti in macrocosmo, sic etiam in microcosmo, duplex datur liquidorum corruptio, una acido-vappida, paullo fixioris indolis; altera sulphurea, foetida, indolis magis alcalinae atque volatilis. Illa cadit in succos, salino & sulphureo elemento minus instructos, potissimum que in pellucidum, insipidum illum gelatinosum lymphaticum humorem; haec autem in sanguinem & succos, qui copiosa sulphurea & salina substantia scatent, inter quos quam maxime connumerandus ille, qui sanguini admixtus, spissior tantisper, variique coloris est & saporis, serum dictus. Hunc igitur corruptum purpurae rubrae, illum vero albae miliaris caussam esse, censemus.

esse arbitror, & mecum doctissimus HAMBERGERVS in suo compendio pratico Cap. de purpura alba & rubra. *)

B 3

§. XVIII.

*) Quae ex adiecio ill. BüCHNERI loco paullo liberius exscripta, atque subinde, ubi nempe a trito tramite recedit, variis vitiis, acerbiorem Prisciani censuram flagitiantibus, contaminata lectoribus suis propinavit; ea furtis atque innumeris criminacionum generibus ornatissimus plagiarius noster sub initium & finem paragraphi huius proprio vindicat iudicio; ne vero in primis in paragraphi sui calce fraus statim appareret, mox illustrem Icenensium Physicum, HAMBERGERVM, subdole excitat impostor.

p. 71. §. XII.

Lympham enim alba in purpura acore esse infectam, evincunt plura. Nimirum solennis & tantum non essentialis huic exanthemati est nimia seri secessio, per sudores effusos, urinas copiosas, tenues, quandoque salivationes & interdum aequosas deiectiones. Dein omnis generis acida & refrigerantia, quin & ipsum nitrum, largius sumta, nocentissima sunt; vicissim autem quae acidum obtundunt, & sanguini ac lymphae blandam spirituascentiam conciliant, saluberrima. Foeminis porro, quae horaeis fructibus, acetariis, dulcibus, farinaceis, acescentibus, sub otiosa & sedentaria vita, delectantur, frequens quam maxime in puerperio est febris miliaris.

p. 71. §. XIII.

In rubra purpura sub esse vicissim serum acre salino-sulphureum, testatur pruritus & ardor cutis, in hac longe vehementior, ac in

§. XVIII.

Verum quod lympha in *purpura alba* sit acore praedita, nullus forte medicorum in dubium vocabit; nam solennis & non tantum essentialis huic exanthemati est, nimia seri secessio per sudores effusos, urina copiosa tenuis, quandoque salivationes, interdum quoque aequosae deiectiones, dein omnis generis refrigerantia ut acida ipsumque nitrum largius sumpta nocentissima, quae autem accedunt, obtundunt sanguini ac lymphae blandam spirituascentiam, conciliant saluberrima, faemellis porro, quae fructibus horraceis, acetariis, dulcibus farinaceis, acescentibus ac fermentantibus sub otiosa & sedentaria vita delectantur, frequens ut plurimum in puerperio febris est miliaris. *)

§. XX.

In *rubra purpura* serum esse acre salino-sulphureum testatur pruritus & ardor cutis, in hac longe crudelior ac in alba, rursus

*) Quodsi & hoc loco, infausto prorsus omine, impudentius exscripta paullo limatus denuo impressa essent; haud certe fastidio laborarent Lectores, dum a NEPOMVCENO nostro *fructibus*, nescio quibus, *horraceis* ad nauseam usque satiantur: quumque acidihi fructus acidum obtundentia requirant, mox ridicule exclamat plagiarius: *accedunt, obtundunt!* potius enim dicere ac in medio huius paragraphi scribere debuisse: *acidum obtundunt.*

in alba. Idem ex eo patescit, quod rubrum hoc exanthema eos maxime invadere soleat, qui sanguinis impuri copiam alunt, scorbuticis, senibus, feminis male menstruatis & viris haemorrhoidum defectu laborantibus, item, qui diaeta salsa, vinosa, cerevisiis crassioribus & tabaci fumo delectantur, praetereaque laxiori corporis habitu praediti, vitam nimis sedentariam agunt; quod etiam porro sordes acres serosae, per cutis poros eliminandae, ab aura autem frigida, potuque simili, corpori sudanti ingestu, aut repentino terrore, ad interiora repressae, frequentissime exanthematicum talem morbum inducant.

p. 72. §. XIV.

Omnia igitur, quae succorum & abundantiam & impuritatem ingignunt, ad generationem purpurati mali *remotius* concurrunt. Evenit autem hoc iis, qui lautiori victu, leves saltem cibos, farinacea, placetas, dulcia, fermentescibilia & horaeos fructus admit-

*) Nemo pariter, nisi perfidae frontis plagiarius, nostrae forte contradicet assertioni, ubi REENIVM nostrum, qui hic denuo & haud paucas interpunctionis notas perperam neglexit, & totum hunc paragraphum ex charta in papyrus pro virili transcripsit, cum plagii literarii reum, tum omni reprehensione dignum iudicamus.

sus elucescit ex illo, quod rubra maxime eos invadere soleat, qui sanguinis discrasia laborant ut scorbutici, senes, mulierculae male menstruatae, virique haemorrhoidum defectu laborantes, item qui diaeta salsa, vinosa, cerevisiis crassioribus delectantur, quibus merito recenseri debent grandiores tabaci fumatores, praeterea laxiori corporis habitu praediti, vitam agunt nimis sedentariam, quod etiam sordes acres serosae per cutis aperturas eliminandae, ab aura autem frigida potuque simili corpori sudanti ingestu aut terrore repentino ad interiora repressae sapissime talem febrem exanthematicam inducant, nemo contradicet. *)

§. XXI.

Ergo omnia, quae humorum discrasiam & abundantiam parturiunt, ad generationem *purpuræ remotius* concurrunt, hoc vero maxime iis evenit, qui victu lautiori, farinacea, dulcia fermentescibilia, admittunt atque ingurgitant, his adnumerantur illi

admittunt, item, qui potu parco, crasso, & aqua impura ac squalida utuntur, qui in aëre degunt insalubri, vappido, multis que folidis & putridis halibus referto & corrupto. Frequens porro est purpurae genesis in iis, qui alvi sunt strictioris & perspirationem negligunt, in quibus ordinariae, vel etiam criticae sanguinis evacuationes suppressae, omisae, aut excedentes & nimiae fuerunt, qui animo crebrius iactantur, moerori in primis & diurnae sollicitudini indulgent, vigiliisque & intensioribus meditationibus vires nimium infringunt.

vires sine omni exceptione ut plurimum debilitant atque pervertunt. *)

p. 73. §. XV.

Neque minus prae aliis huic febri expositi sunt, qui laxiorem corporis habitum & temperamentum sic dictum sanguineum, vel phlegmaticum, obtinent, ratione aetatis magis infantes, quam adulti, senesque prae vegetioribus, & ratione sexus foeminae

illi qui potu parco, crasso & aqua impura ac squallida utuntur, aer quoque insalubribus vaporibus putridis multisque aliis corruptis halibus impletus multum contribuit, non infrequens *purpura* denique iis, qui alvi sunt strictioris perspirationemque praecipue SANCTORIANAM negligunt, in quibus ordinariae vel quod peius criticae sanguinis exactiones oppressae vel omisae aut excedentes fuerunt, qui animo laborant, moerori, nimio amori aut diuturniori sollicitudini incumbant, cui merito adnumerantur vigiliae, lucubrationes nocturnae, meditationes nimiae, nimiaque veneris exercitia, quae

§. XXII.

Dixi §pho 20mo, quod prae aliis huic febri expositi sint, qui laxiorem corporis habitum & temperamentum sic dictum sanguineum vel phlegmaticum possident, ratione aetatis magis infantes quam adulti, confirmatur CLARISSIMI D. LANGVTH tractat.

*) Etiam hoc loco, ut alibi passim, satis clare patescit, undenam praeter hinc inde commissos quosdam orthographicos errores, vocularumque quarundam inanes transcriptiones, omnia sua, bona fide, imo religiosissime, transcripsit REENIVS.

minaे magis, quam viri. Ex foeminae autem non tam plebeiae & minus delicatae, quam potius tenerae & nobiliores, fluore albo antea laborantes, & omnium maxime puerpurae, nostro imprimis hoc aevo, exanthematicae tali febri frequentissime obnoxiae redduntur.

& at. de morb. infant. ratione sexus foeminae magis quam viri, nam quod mulierculae ad minimum plurimae spongiosioris sint habitus, in confessio est, ex foemellis autem non tam plebeiae minusque delicatae, quam potius tenerae ac nobiliores.

§. XXIII.

Vltimo non sunt excludendae illae, quaे fluore albo, aut Gonorrhœa benigna laborant, multis enim obrutae sunt impuritatibus corruptis, quod ex arrosione partium genitalium & exulceratione clarum est. Denique omnium maxime puerperae nostro imprimis saeculo exanthematicae tali febri obnoxiae redduntur. Quod explicationem nullo modo habere necessarium puto. Testis enim est experientia utpote omni die erudelissima veritatis magistra. *)

p. 73. §. XVI.

Quum vero omnes haetenus enumeratae caussae iam olim praesto fuerint, merito disquirendum nunc est, cur ante aliquot demum lustra prodierit haec febrium species & subinde latius serpat? Iam vero ex iis,

quae

§. XXIV.

Verum enim vero cum omnes hucusque recensitae caussae iam olim conditae fuerint, merito mihi disquirendum, cur ante aliquot demum lustra haec febrium species in lucem prodierit, subindeque latius se se diffundat?

C

nunc

*) Nondum almae matris Fridericianae Aesculapium, ill. BüCHNERVM nostrum, deserit scelus, potius eum immane hoc monstrum gradatim sequitur: non vero solummodo Heroa suum subsequitur, verum etiam subinde inconditis suis interloquutionibus atque levibus nugis SVMMVM hunc VIRVM crebrius infestat. Dum enim ex discerpto uno BüCHNERIANO duos struit paragraphos, alterum horum, ut ad debitam ex cresceret magnitudinem, quibusdam singularis suae eruditio[n]is locupletavit documentis. Non solum autem sibi mirifice placet, ubi experientiam crudelissimam veritatis appellat magistrum; verum etiam, reliqua consulto reticeo, gonorrhœae benignae, quam haetenus medici uno ore potiori tantummodo sexui competere docuerunt, sequiorem pariter sexum primum participem reddere voluit. Atque ita, ubi nimurum huic purpurae laci[n]ias suas assuit, passim ineptis REENIVS.

quae succis vitalibus materiam, temperiem & intemperiem largiuntur, nihil novimus immutatum praeter frequentissimum redditum potum calidorum, herbae Thee in primis & fabarum Coffee, usum. Experientia enim docuit, non plebeios & inopes, qui victu simplici & potu ordinario utuntur, sed opulentiores, qui laute vivunt, & eiusmodi potulenta in deliciis habent, purpura potissimum infestari, & in locis ubi mos invaluit, liberalius eiusmodi potum sorbillandi, febrem hancce etiam crebrius occurere, magisque se diffundere, quam in aliis.

confirmat illustris B. HOFEMANNI *Patholog. Cap. de febr. purpur. sect. 1. pag. 74. *)*

p. 74. §. XVII.

In hunc igitur calidum potum culpam novi proventus istius morbi reiiciendam esse, admodum probabile mihi videtur. Praeterquam enim, quod exoticae illae fabae peregrini quidpiam, quod mixtioni sanguinis nostri minus congruum est, custodi-

nunc autem illis, quae succis vitalibus materiam temperiem vel intemperiem largiuntur; nihil mihi immutatum notum est, praeter frequentissimum redditum calidorum potuum herbae Thee ac fabarum Coffe usum, experientia clare docuit, non plebeios & inopes, qui victu simplici & potu utuntur ordinario, sed divites lauteque viventes & potulenta eiusmodi in recreatione habent; purpurae potissimum infestari in locis, ubi mos invaluit, liberalius istiusmodi potum bibendi. *revid. superius §. 2. & 3.* febrem hancce etiam crebrius ibi occurere, magisque se diffundere quam in aliis,

§. XXV.

Hunc ergo in potum caussam novi ipsius morbi proventus reiiciendam esse valde probabile mihi videtur, praeterquam enim, quod fabae illae exoticae peregrini quidpiam, quod mixtioni sanguinis nostri minus congruum est, conservant, & sub adustione

*) Dum hic denuo quaedam variat, mox elegantioris litteraturae rudit homo Priscianum iterum iterumque lacescit, quod lectoribus nostris, BÜCHNERIANA cum REENIANIS conferentibus, haud simplici vice, quam luculentissime adparebit.

ftodian, & sub adustione aliquid sulphuris empyrevmatici, nervosis partibus minus amici, suscipiant, ipsumque saccharum, cum decocto hoc copiosius adsumtum, cruditates acidias augeat, insimul quoque certum est, quod calida eiusmodi potulenta fordes intestinorum & salia scorbutica acria, per urinam alias evehenda, in sanguinem agant & cum hoc ad cutis emunctoriū pellant, ubi non tam prompte, uti sudoris materia, difflari possunt, sed obhaerescunt maculasque sive pustulas protrudunt, in primis si transpiratio crebrius & gravius dein turbatur sicque universa sanguinis massa ab eiusmodi heterogeneis quisquiliis magis adhuc inquinatur.

Conf. Illustr. b. m. HOFFMANNI Dissert. de *Purpurae genuina origine, indole & curatione.*

stione aliquid sulphuris empyreumatici partibus nervosis non adeo amici suscipiant, ipsumque saccharum cum decocto hoc copiosius adsumptum cruditates acidias adaugeat, insimul quoque certum est, quod calida eiusmodi potulenta intestinorum fordes & salia scorbutica acria per urinam alias evehenda in sanguinem agant, cumque hoc ad emunctoriū cutis trudant. *revid. Dissertat. ILLVSTR. B. MAVRIT. HOFFMANNI de purpurae genuinae origine & indole.* ubi tam prompte uti sudoris materiae difflari non possunt, sed obhaerescunt, maculasque sive pustulas producunt, in primis si transpiratio crebrius & dein gravius turbatur, & sic universa M. S. ab eiusque haeterogeniis particulis magis adhuc cumulatur, pervertiturque. *)

CAPVT

*) Quam circa finem pathologiae febrium purpuratarum ill. BÜCHNERVS excitat b. m. Friderici HOFFMANNI dissertationem, eam ubi paragrapho hoc furtim sibi vindicato inferuit impostor, unamque saltē adiicit voculam, mox ignorantiae caligine occaecatus homo, qui forte de binis Mauritiis HOFFMANNIS, patre & filio, Alturfi Noricorum sub finem superioris atque initium huius saeculi, famigeratissimis medicis, aliquid per nebulaṁ quasi audiverat, hanc ipsam alteri horum perperam tribuit commutationem. Quum itaque NEPOMVCENVS noster integrām febrium purpuratarum tractationem hactenus ex ill. BÜCHNERI pathologia speciali magna cum contentione, non solum nude transcripterit, verum etiam subinde, levibus quibusdam nugis, atque gravioribus erroribus, commaculaverit, nullaque amplius in hoc libro supersint momenta, quibus commode aliena sibi vindicando suam longiorem reddere, atque ulterius conde-

ILL. BÜCHNERI
FUNDAMENTA SEMIOLOGIAE
MEDICAE.

pag 133. §. IV.

Prognosis de successu & even-
tu huius morbi, tam salutari,
quam funesto, ex dispositione
corporis laborantis potissimum
est desumenda. Aegrius quip-
pe tollitur magisque anceps est
omnis purpura, quae cadit in
corpus impuris humoribus re-
pletum; hinc viri, quibus haem-
orrhoides, & foeminae quibus
menses restitant, parcius fluunt,
aut plane ob aetatis rationem
emanent, nec non quibus lochia
suppressa sunt, gravius semper
& diutius hoc morbo decum-
bunt; hinc quoque gravidae,
quae ad alvi segnitiem vel ad-
strictionem inclinant, &, sub se-
dentario vitae genere, neque
medio gestationis tempore, ne-
que ultimis mensibus sanguinis
ventilationem admittunt, in
puerperio maiorem purpurae
communiter experiuntur ve-
hementiam.

CAPVT II.
*de Februm purpuratarum The-
rapia seu Curatione.*

§. I.

Antequam ad ipsam progres-
surus sim therapiam seu ca-
rationem illustrabo *prognosin* de
successu & eventu huius morbi,
tam salutari quam funesto, quae
ex dispositione corporis labo-
rantis desumenda potissimum
est, difficilius igitur tollitur, ma-
gisque dubia est *illa purpura*,
quae cadit in corpus impuris
humoribus impletum, hinc viri,
quibus haemorrhoides, & foe-
mellae, quibus menses vel re-
stant vel parcius fluunt, vel pla-
ne ob aetatis rationem emanent,
nec non quibus lochia suppressa
sunt, longius graviusque semper
hoc morbo decumbunt, hinc
quoque gravidae, quae ad alvi
segnitiem, vel ad strictionem in-
clinant, ac subsedentario vitae
genere, neque medio gestatio-
nis tempore, neque ultimis men-
sibus, sanguinis ventilationes
admittunt, in puerperio maio-
rem

condecorare possit februm harum pathologiam; eapropter plagiarius primo dissertatio-
nis suae capiti finem imponit, seque ad alia iilustris BüCHNERI nostri volumina, itidem
exscribenda, atque subinde contaminanda, i.e. ad maioris momenti scelera perpetranda,
accingit.

rem purpure experiuntur vehementiam, vid. CLARISS. STHALI tractat vom aderlassen. *)

p. 133. §. V.

Dein maius etiam semper discrimen occurrit in imbecillitate, sive natura, sive ex morbo, sive alia ex causa, affectis, omnium vero maxime in iis, qui per cerebriores animi commotiones, diuturuam in primis moestitiam, genus nervosum reddiderunt debile, & ad spasticos anomalos motus concipiendos proclive. Similiter quoque magis semper metuenda est purpura, quae sub aëris constitutione insalubri, febres malignas & petechiales passim excitante, impetit.

p. 134. §. VI.

Inter suspecta vero in purpura occurrentia signa haec in primis sunt connumeranda: Quando exanthematibus sufficienter expulsis tamen pulsus praeter naturam durus & celer manet, somnus nullus, inquietudo magna & respiratio difficilis adest,

item-

§. II.

Deinde maius quoque occurrit discrimen in imbecillitate sive natura, sive ex morbo, sive alia ex causa affectis, omnium vero maxime in iis, qui per cerebriores animi commotiones, diuturnam in primis moestitiam nervosum genus reddiderunt imbecille, & ad spasticos motus concipiendos anomalos proclives: simili modo magis metuenda est *purpura illa*, quae sub constitutione aeris insalubri febres malignas & petechiales passim excitante impetit.

§. III.

Suspecta in *purpura* praesertim signa sunt, quando exanthematibus sufficienter expulsis, tamen pulsus praeter naturam durus manet & celer, somnus nullus, inquietudo magna & respiratio difficilis se manifestat, item si statim sub initium per-

C 3

que

*) Omissis tribus prioribus Semiologiae BÜCHNERIANAE paragraphis, quia generaliora febres purpuratas antecedentia, quam eas concomitantia, in primis vero pathognomonica, signa continent; subdole non solum h. l. in quarum irruit, qui ipsi generalia peioris eventus signa prognostica suppeditat, verum etiam subsequentes omnes, ut ex infra dicendis luculentius apparebit, febres has illustrantes, excitatae semiologiae paragraphos, ubi paullo liberius transcribere, adeoque illico prorsus modo denuo alienis sua locupletare pergit impostor, simul nostram multo severiorem velat esse animadversionem.

itemque, si statim sub initium & per totum morbi decursum sudores effusius manant, urinae pallidae & copiosae redduntur, vel continuus ad mingendum praesto est stimulus, vel etiam urina crassa antea & tincta, subito limpida, tenuis & pallida prodit, nec non quando alvus cum torminibus fluxa nimis est, in primis in puerperis.

pag. ead. §. VII.

Mali porro praesagii est, si pustulae purpuraceae modo compareant, modo evanescunt, & symptomata semper vehementia eadem infestant. Peius adhuc deprehenditur, si materia retropulsa interioribus firmius inhaerescit omniq[ue] novae expulsioni obsistit, hincque pectoris cum suspiriis oppressio intenditur, fauces stringuntur, virium prostratio increscit & praecordiorum anxietas cum inquietudine augetur.

pag. ead. §. VIII.

Funesta demum indicia praebent, si haerente intus deleteria materia, interiora ardent & extrema frigent ac rigent, simulque copioso frigido sudore profunduntur, aut vicissim, quando extre-

que totum morbi decursum sudores manant effusius, urinae pallidae & copiosae redduntur, vel continuus ad mingendum adest stimulus, vel etiam urina crassa antea tincta, subito limpida, tenuis & pallida prodit, nec non quando alvus cum torminibus fluxa nimis est, imprimis autem in puerperis.

§. IV.

Malum porro signum est, si pustulae purpuraceae modo compareant, modo evanescant, symptomataque eadem semper vehementia saeviant, peius tamen adhuc habetur, si materia retropulsa interioribus firmiter inhaerescat, omniq[ue] repulsioni resistat, hinc pectoris cum suspiriis oppressio intenditur, stringuntur fauces, virium increscit prostratio, praecordiorumque augetur anxietas.

§. V.

Pessima demum praebent indicia, si intus haerente materia, interiora ardent, & extrema frigent & rigent, aut contra, si externa aestuant, & in abdomen notabilis percipitur frigoris sensus,

extrema aestuant, & in abdomine notabilis frigoris sensus precipitur. Haec enim ubi praestato sunt, aeger ut plurimum lipothymia occumbit lethali, ob inflammationem & sphacelationem, quae ventriculum, intestina, cerebrum, vel in puerperis uterum occupavit.

p. 135. §. IX.

Ceterum abunde iam per experientiam constat, quod purpura alba per se nunquam periculo careat, in primis si constitutio est epidemia, utpote sub qua plures communiter ingulat; hinc etiam eiusdem retrocessio semper fere est lethalis, vel tam maxime sonica symptomata, veluti aphthas, deliria & suffocatorias praecordiorum anxietates, inducit. Interim bonum plerumque signum praebet, febris post efflorescentiam exanthematicam, una cum reliquis gravioribus symptomatis, remittens; malum vero eventum praesagit, si eandem illa servat vehementiam, vel haec magis adhuc augetur.

pag. ead. §. X.

Nimis matura harum efflorescentiarum eruptio maiorem ordi-

sus, haec si adsunt, patiens ut plurimum Lypothymiae occumbit lethali, in inflammationem & sphacelationem, quae ventriculum & intestina vel in puerperis uterus infligit.

§. VI.

Cæterum iam abunde per experientiam constat, quod *purpura alba* per se nunquam careat periculo, in primis si grasset epidemicæ, hinc quoque retrocessio eius semper fere lethalis est, vel ad minimum sonica inducit symptomata, ut aphthas, deliria, suffocatoriasque praecordiorum anxietates, bonum vero signum praebet febris post efflorescentiam exanthematicum una cum reliquis gravioribus symptomatis remittens, malum rursus eventum praedicit, si illa eandem servat vehementiam, vel haec magis adhuc generatur.

§. VII.

Matura harum efflorescentiarum nimis eruptio maiorem ordinat.

ordinarie malignitatem notat & maius quoque periculum, quod etiam metuendum omnino est, si petechiae cum iisdem complicantur; eadem ex ratione, quae successive & nimis languide erumpunt, ita ut post discessum priorum nova succedant exanthemata, itidem peioris sunt indolis, quoniam copiam non solum maiorem materiae peccantis malignae, sed & virium simul concurrentem imbecillitatem denotant.

p. 136. §. XI.

Alvi fluxus frequens, circa eruptionis tempus symptomatice eveniens, vel sanguinis excretio largior, retrocessionem exanthematum saepius post se trahit, lethali non raro cum eventu. Quando denique accedunt convulsiones, affectus soporosi, vel agrypnia quoque pertinax, nec non delirium grave post eruptionem non cessans, raro aegri evadunt.

dinarie annotat malignitatem, maius quoque periculum, quod metuendum omnino est, si petechiae cum illis complicantur, eadem ex ratione, quae, successivè & nimis languide proveniunt, ita ut post deflorescentiam priorum nova accersant exanthemata, & peioris demum indolis sunt quoniam copiam non solum maiorem materiae peccantis malignae, sed & virium insimul concurrentem malignitatem ostendunt.

§. VIII.

Fluxus alvi frequens, circa tempus eruptionis symptomatice eveniens vel largior sanguinis excretio retrocessionem *purpurae* saepius post se trahit, lethali non raro cum eventu, quando denique convulsiones, affectus soporosi vel agrypnia quoque pertinax, nec non grandi eruptioni cessans supervenit, rarissime convalescunt aegri. *)

§. IX.

*) Quae supra passim eruditorum excitavimus loca, ea nos abunde edocent, undenam REENIVS, plagiatorum antesignanus, integrum suam, subinde male lectam & haud raro peius transcriptam hauserit febrium purpuratarum pathologiam; quae vero hoc loco in scenam protractimus momenta, ea ubi novum manifestant plagium, novam pariter ab aequis rerum arbitris flagitant vindictam. Atque utinam grassator haec omnia ex saepius allegatis ill. BüCHNERI fundamentis semiologicis furtim deprompta paullo

ILL. BÜCHNERI
EVNDAMENTA PRAXEO•
MEDICAE.

pag. 93. §. I.

Purpurae, tanquam morbi omnium delicatissimi, curatio, ad tria haec potissimum redit momenta:

- I. *Vt vitiosa, quae subest, acris, nervosis partibus infesta materia, corrigatur ac temperetur.*
- II. *Vt spasticae fibrarum nervearum inde productae stricturae relaxentur, &*
- III. *praeparata materia placide per cutis emunctoria evacetur, ne retrocedat.*

pag. ead. §. II.

Ad acredinem contemperandam & nervosas male affectas partes demulcendas, apprime conve-

paullo limatus denuo prelo subiecisset? nulla prosector in §. VI. epidemice *graffaret* purpura, nec, ut crebriora alia, vulgo typographica dicta, errata omittam, sub §. VII. finem *virium* quaedam accusanda veniret *malignitas*, neque tandem in calce §. VIII. nobis quidem subobscura loquendi formula: *quando denique affectus soporosi vel agrypnia pertinax, nec non grandi eruptioni cessans supervenit*, denuo Prisciani postularet limam. Adeoque ubi a trito tramite paullulum recedit, mox vagus errat impostor.

*) Quibus sub initium huins paragraphi hilare gloriatur REENIVS, ea, me quidem iudice, rectius sequentem in modum lectoribus a plagiario nostro erant propinanda: Ego LAVRENTIUS IOANN. NEPOMVCENSIS REEN impudentius hucusque exscriptis, nihilque perperam vindicatis, illustris BüCHNERI doctrinis Pathologicis & Semiologicis, dum eiusdem SVMMI VIRI Therapiam Specialem nunc pariter subdole compilandam aggredior, me ad perpetrandam, iisdem artibus, varia in re literaria sclera haud omnino ineptum esse palam profiteor! Longe veritatem hanc quodsi dissertationi suae plagiriorum princeps inferuisset sententiam, a reliquis, quamvis omnino haud levibus, multo facilius, ut nobis quidem videtur, absolvit potuisset criminibus,

§. IX.

Explicatis nunc regulis semiologicis aggredior ipsas regulas practicas: quoniam vero *purpurae* tanquam morbi multorum delicatissimi curatio est, non inconsultum erit primo dividere illam in tres indicationes, quae sunt.

1o *Ut vitiosa acris nervosisque partibus manifesta materia corrigatur ac temperetur.*

2dō *ut spasticae fibrarum stricturae relaxentur.*

3tiō *ut materia praeparata leniter per cutis aperturas eliminetur, minime vero per laxantia ne retrocedat. *)*

§. X.

Primae indicationi satisficiunt, ad acredinem temperandam, nervosasque male affectas

D par-

conveniunt decocta humectantia, ex rasura cornu cervi, radice scorzonerae, cichorei, cum hordeo, liquiritia & pauxillo corticis cinnamomi parata, itemque gelatina cornu cervi, aut serum lactis dulce, (Ill. BÜCHNERVS noster in eximiis suis recitationibus therapevticis inter alia h. l. usu cerevisiarum, utpote quae humorum adaugent acrimoniam, interdicere, in earumque locum sequentes pro decocto humectante & temperante commendare consuevit species.

Rec. rad. scorzon. cichor. rasur. c. c. ana unc. ij. rad. liquirit. unc. j. cort. citr. recent drachm. vj. vel cort. cinnamom. drachm. iiij. M. concisa contusa gr. m. fiant spec. quarum unc. j. cum Mj. aquae fontanae per dimidium horae decoquenda.) nec non emulsiones dilutiores, ex amygd. dulc. semine cardui Mariae, cum aquis diapnoicis & antispasmodicis paratae. (Quoniam vide licet quidam, lautioris in primis conditionis aegroti, haud raro decocta aversantur; idcirco illustris praceptor noster, praeter alia emulsiva sequentis compositionis propinandas suadet emulsiones.

Rec.

partes demulcendas, humectantia seu diluentia ex radicibus Cichorii, scorzenorae, liquiritiae, cum hordeo & rasur C. C. para ta. Item gelatina C.C. vel serum lactis dulce, cerevisaria autem omnia minime conveniunt, ob crassitatem, & partibus haeterogeniis, quibus sunt imbuta, adeoque loco horum in usum vocari potest sequens decoctum ex antecedentibus deductum.

Rec. rasur. C. C. rad. scorzon. Cichor. ana unc. ij. liquirit. unc. j. Cort. Citr. recent. Cinnam. ana drachm. ij. Cuius unc. j. cum M. i. aquae fontanae decoquitur, proque magis nauseosis optimè valet: non minorem quoque possident virtutem emulsiones ex aquis dia pnoicis & antispasmodicis parata, quarum unam addo.

Rec. aquae flor. til. lilior. Convall. Sambuc. C. B. ana unc. ij. Amygd. dulc. excort. drachm. viij. Sem. C. M. drachm. j. M. F. L. A. emulf. Cui add. Conchar. C. S. citr. Saturat. C. C. S. igne ppt. aa drachm. sem. ffr. Canar. gr. X. M. D. ad Vitrum.

Quae omnibus singulis aut binis horis pro lubitu ad cochlearia

Rec. aquar. cerasor. nigr. flor. tiliae, sambuci, card. bened. ana unc. ij, amygd. dulc. exhort. drachm. vj. sem. card. Mariae drachm. ij, M. f. l. a emulsio, cui adde lapid. cancror. citr. c. c. si- ne igne ppt. conch. citr. ana drachm. sem. sacchar. canar. q. s. M. detur ad vitrum. Cuius e- mulSIONIS duo vel tria cochlearia singulis bihoris, aut saltem omni trihorio, porrigere iubemur.) Non minus quoque dupli huic scopo satisfaciunt *pulveres*, ex absorbentibus tenerioribus, aut cum acidis saturatis, parati, qui- bus, si gravior simul urgeat ae- stus, commode pauxillum nitri, & in subiectis floridioris habi- tus,

quae orgasticis commotionibus magis exposita sunt, corallia rubra coniungi possunt. Antimonium autem diaphoreticum optime primis ad minimum diebus, quando exanthematum fit eru- ptio, omittitur, & sub declinatione demum adiicitur, nisi ubi for- sitan leni quadam commotione diaphoretica opus fuerit.

§. XI.

*) Quae ex illustris BüCHNERI recitationibus therapeuticas a plagiario nostro, quamvis subinde sine omni cerebro ac iudicio, calamo excepta sunt, ea pariter, una cum pastum laudati VIRI LONGE CELEBERRIMI selectiorum quorundam medicamen- torum formulis, hic & alibi sibi vindicata haud raro ineptis variationibus contaminare strenue allaboravit impostor. Quum autem infausto prorsus omne hoc loco praecipitan- tium atque acrimoniam corrigentium quorundam pulverum oblitus sit REENIVS; idem vero hoc remedium amitae meae filio unico, praecclare docto sanctiorum disciplinarum candidato, nuper purpurae albae cum iliaca passione complicatae ferme succum- benti, aliisque non solum catarrhalibus, verum etiam petechialibus veris febribus adfli- ctis aegrotis, in curationis limine, nutu PRAECEPTORIS mei, Fridericianae huius Aesculapii longe felicissimi, exoptatissimo semper cum eventu propinaverim; non possum

p. 94. §. III.

Quodsi dein purpurae eruptio difficilius succedat, aut retrocessio metuenda, vel iam facta sit, tunc non solum in usum vocandae sunt moderatae frictiones calidae, sub illa cautela administratae, ne refrigeratio suspecta committatur; sed conducunt etiam mitiora diaphoretica paulo crebrius in exiguis dosibus exhibenda, videlicet (In tardiori vel insufficienti eruptione, ut & ubi retrocessio purpurae iam facta, vel saltem metuenda est, sequentem potionem diapnoicam praelibandam ill. BÜCHNERVS noster suadet. Rec. aquar. scordii, card. bened. fl. sambuci, galegae ana unc. ij antim. diaphor. lap. cancror. citr. ana drachm. j, syr. rub. idaei, e toto citro ana drachm. iij, mixt. simpl. gtt. XL-L. M. fiat potio, singulis horis, vel saltem omnibhorio, pro ratione circumstan- tiarum, ad cochlearia duo porri-

gen-

non, quin ipsam medicinae huius formulam cum meis communicem lectoribus. Rec. lap. cancr. citr. matr. perlar. ppt. conchar. cum succo citri saturat. ana drachm. j, cinnab. nat. gr. XV. M. f. pulv. div. in IX. p. aequ. quarum una singulis trihoris exhibenda. Quod reliquum est, lubenti quidem animo denuo tacebo vita, NEPOMVCENO nostro solemniora, typographica vulgo dicta; saltem vix aequo animo Lectores insignem illam laturos spero, qua sibi haud dubie mirifice placet REENIVS, vocabula latina construen- di rationem, dum: *cerevisiaria*, inquit, *omnia minime convenient, ob crassitatem, & partibus haeterogeniis, quibus sunt imbuta, caetera.*

§. XI.

Si deinde accedat purpurae eruptio difficilior, aut plane retrocessio timenda, vel modo facta sit, non solum frictions pro- sunt moderatae, calidae, sub illa vero cautela, ne committatur re- frigeratio, tunc conducunt dia- phoretica mitiora in exigua dosi videdicet. Rec. aquae scord. C. B. flor. Sambuc. Galeg. aa unc. ij. antimonii diaphor. Lap. Cancror. citr. aa drachm. j. Sy- rup. rub. idaei drachm. vj. Mixt. Simpl. gutt. XV.M.D. ad Vitrum. Omnibus binis horis porrige- tur, vel sequenti utatur mixtu- ra quoque diapoica. Rec. Eff. pimp. alb. Vincetox ana drachm. j. Scord. drachm. iij. Spiritus ni- tri dulc. drachm. ij. M. D. omnibus quatuor horis ad gutt. XXV. vel XXX. D. D. HOFFMAN- NUS laudat spiritum bezoardi- cum ad mentem Bussi paratum cum tribus vel quatuor partibus spiritus nitri dulcis temperatum.

§. XII.

genda.) essent. pimpin. alb. & vincetox. -- parcius remixtis, (Paulo activius remedium postulantibus circumstantiis, sequentem mixturam diapnoicam alternatim cum superiori potionē exhibendam ill. BÜCHNERVS iubet. Rec. eff. scord. drachm. iiij, pimp. alb. vincetox. spir. nitri dulc. ana drachm. j. M. dos. gtt. xxv-xxx singulis ternis horis.) vel etiam in serioribus subiectis spiritus bezoardicus ad mentem *Bussii* paratus, cum tribus vel quatuor partibus spiritus nitri dulcis temperatus. Camphorata autem remedia, licet ad copiosam purpurae efflorescentiam contribuant, impetuosiorem tamen exserunt effectum, adeoque purpuram hanc fugacem reddunt, & ad internos ardores ac angustias disponunt. Sic & *acida* parum in hoc affectu prosunt, nisi aestus simul intensior & subiecta floridiori sanguine praedita fuerint, ac tunc insuper magis in virili, quam sequiori sexu, conferunt.

p. 95. §. IV.

In qualibet ergo purpura cum febre coniuncta, magis autem qualitercunque maligna, lenissima

ma

§. XII.

Camphorata autem remedia licet ad efflorescentiam *purpurae* multum contribuant, impetuosiorem tamen causant effectum, adeoque eam reddunt fugacem, adque internos ardores aequa ac angustias disponunt, eodem modo acida in hoc effectu parum aut nihil prosunt, nisi forsan aestus intensior, & subiecta sanguine copioso sunt praedita, & tunc magis in nobiliori quam sequiori sexu conferunt. Confirmat DD. WALDTSCHMIDT. in lib. de curat. febrium exanthematicarum. *)

§. XIII.

In qualibet ergo *purpura* cum febre coniuncta magis autem qualitercunque maligna lenissi-

D 3

mus

*) Hic denuo stolidus plagiarius suo indulget genio: non solum enim unum hunc BÜCHNERIANVM in duos dissolvit paragraphos; verum etiam typis publicis exscripta, cum summi sui quondam praceptoris recitationibus, furtim calamo exceptis, probe miscet; tandemque, ad dissimulandam procul omni dubio nefandum crimen, & circa paragraphi compilati umbilicum quaedam temere omittit momenta, & WALDSCHMIDIVM, pariter ut supra ill. HAMBERGERVM, perperam excitatos REENIUS infestat.

ma feligenda & praeferenda est methodus, quoniam nihil plane fert excessivum, in *regimine* pariter, ac *medicatione*. Hinc, quod ad *regimen* attinet, aegri semper in *moderato* & *aequali calore*, tam lecti, quam hypocausti, detineantur, quoniam *nimirum* aestuosum vires frangit ac pruritum ardoremque cum anxietatibus auget; *frigidius* autem exanthematum eruptionem impedit, subsequente languore & angore, ac tandem *inaequale* expulsionem retardat, vel ad minimum instabilem facit purpuram. Vitetur etiam stragulorum & indusiorum, quantum fieri potest, mutatio, ac potius iam trita, sicca & sumigata iniiciantur.

pag. ead. §. V.

Quam graviter dein *calida* & *alexipharmacæ* noceant, docuit sane uberioris experientia, qua constat, eadem, cum aestuoso regimine, in caussa esse, quod, ingrumento primum novo hoc morbo, omnes fere perierint, cum iam sub temperata methodo plurimi evadant. Quin liberalior tantum

mus eligendus est modus, quia nihil plane fert excessivum tam in regimine quam in curatione; regimen quod attinet, aegri semper in calore aequali ac moderato tam hypocausti quam lecti detineantur, quoniam nimis aestuosum vires frangit, ardoremque cum pruritu & anxietatibus adauget, frigus vero exanthematum eruptionem impedit ac retardat inaequalem expulsionem, ad hoc praecavendum evitetur stragulorum ac indusiorum mutatio, quantum fieri potest, & si mutatio impediri nequeat, trita, sicca & sumigata in duantur. *)

§. XIV.

Quam multum & graviter calida Alexipharmacæ nocent, experientia docet, qua constat, quod sub aestuosa & nimia eruptionis promotione plurimi aegroti pereant, ideo moderator tantum infusorum decoctorum que potum optimum esse arbitror, ubi vero metus appetit retro.

*) Quum hinc denuo satis clare patescat, ex quam turbulenti hi rivuli promanaverint scaturagine; potius & h. l. ipsius fontis purissimi, Lectori nostro dulces atque salutares doctrinae salubrioris aquas existimavi propinandas.

tantum infusorum & decoctorum calidorum potus, sudorem nimium movendo, & serum plus iusto exauriendo, officit. Vbi vero metus retrocessionis

apparet, vel haec iam facta est,

ibi potus calidus praesentis est efficaciae, atque moderata etiam diaphoretica locum utique inveniunt.

p. 96. §. VI.

E contrario autem refrigerantia & intestinum motum nimis cohibentia materiam exanthematicam intus retinent, & ob id anxietates ac languores non sine periculo interdum omnino omitti debent; nitrosis circumspete agendum, & in *purpura alba* in totum eliminari praestant, in *rubra* autem in exigua adhuc dosi quidem admittuntur, *rubra* cum *alba* rursus coniuncta non valent, si quis forte non abstinere vellet, illi suasum habebo, ne permittat aegrum superbibere ob metum lubricitatis alvi, quae facile post nitrosa sequitur.

pag. ead. §. VII.

Cerevisiae etiam potum nullus minus fert morbus, quam purpura, eo quod multas impuras, crassas & heterogeneas par-

tes

retrocessionis vel iam facta est, ibi potus calidus liberalior sumptus atque moderata Alexipharmacum utique non omitti au-

dent.

§. XV.

Quia refrigerantia materiam exanthematicam intus retinent, & ob id anxietates ac languores non sine periculo interdum omnino omitti debent; nitrosis circumspete agendum, & in *purpura alba* in totum eliminari praestant, in *rubra* autem in exigua adhuc dosi quidem admittuntur, *rubra* cum *alba* rursus coniuncta non valent, si quis forte non abstinere vellet, illi suasum habebo, ne permittat aegrum superbibere ob metum lubricitatis alvi, quae facile post nitrosa sequitur.

§. XVI.

Internus ubi adest aestus cum siti, pulsuumque magnitudine, medicamenta diaphoretica leniter nitrata omnino praescriben-
da sunt, ad sitim vero extin-
guendam cerevisiaria (quod su-
perius modo dixi) minime ad-
mittun-

tes in sanguinem & lympham invehit. Optime igitur sibi consulunt purpura laborantes, si ab omni cerevisiarum genere abstinent, & decoctum bibunt, ex radicae scorzonerae - - citri recentium.

p. 97. §. VIII.

Alvus in purpura nec nimis laxa, nec nimis stricta esse debet. Si enim diutius retinetur, morbus inde nanciscitur pabulum & longius protrahitur; si vero purgantibus, vel saltem laxantibus, omni virulentia destitutis, intempestive ducitur, materia per poros eliminanda revocatur, praecordiorum angustias, tormenta & ardores in ventre, nau-seam & stomachi subversionem, inducit. Hinc in purpura tam idiopathica, quam quae aliis ex-anthe-

mittuntur, nisi forte ob consuetudinem patientes desistere nolent, tunc illis [quidem non tenuis & bene fermentata, sed crassa & caput gravans est interdicenda. *)

§. XVII.

Quo ad considerationem alvi in purpura illa nec nimis laxa nec nimis stricta esse debet, si diutius retinetur, morbus inde ingravescit longiusque producitur, fin vero purgantibus vel etiam laxantibus omni vi destitutis intempestive ducitur, materia per cutis poros eiicienda revocatur, & praecordiarum angustias ardores in ventre, nau-sea generantur, hinc in purpura tam idiopathica quam symptomatica, maxime autem in malis

*) In his pariter paragraphis pleraque equidem eleganter transcripta, quaedam tamen vel in peius mutata, vel perperam omissa deprehendens momenta, quorum locum profecto haud nova NEPOMVCENI inventa, sed identidem ill. BüCHNERI calamo exceptae recitationes occupant. Enimvero quamvis, inter alia, ill. BüCHNERVS a cerevisiarum potu, quippe qui & haniorum auget acrimoniam, & ad diarrhoeas hoc morbo afflictos facile disponit, purpurae succumbentes avocet; probe defecatae tamen, nec nimis lupulatae cerevisiae usum non prorsus in recitationibus suis VIR SVMMVS dissuasit. Haec haud dubie elegantioris literaturae heluo sibi ex saluberrimis illustris praceptoris nostri recitationibus itidem eum in finem annotaverat, ut olim in promptu haberet, quibus, aequa ut superiores ita & hunc constipare posset paragraphos. Tandem praeter REENII nostri patientes, aliaque huius farinae portenta, me, fateor, magnopere adhuc terret fatale illud prodigium, quod sub §. XV. initium nobis occurrit, ubi plagiarius: *ob id, inquit, anxietates ac languores non sine periculo interdum omnino omitti debent; caetera.* Ad solvendum hunc nodum Gordium, vel Oedipo coniectore, vel Alexandri Macedonis ense opus esse arbitror.

anthematicis febribus accedit, tanto magis in maligna, alvum nec paullo ante, nec paullo post eruptionem irritare licet, sed quando vis morbi deferuit & purpura siccescere incipit. Neque tum vix aliud expedit remedium quam clyster emolliens, (Quam ill. BÜCHNERVS in therapevtica nephritidis simplicis tractatione inter praestantissima palliativa remedia retulit, auditoribusque suis in calamum dicitare consuevit clysteris emollientis atque paregorici formulam; eam, ex plagiarii nostri sententia, hunc pariter occupare oportet locum. Red. rad. althaeae, lilior. alb. ana unc. j. hb. melilot. flor. chamaemel. vulg. sambuc. ana Mj. sem. foenic. anethi ana drachm. ij. M. concisa contusa decoqu. cum suffic. qu. lactis: colatura rec. uncias viij. vel x, adde olei coct. verbasci, anethi ana drachm. vj, mellis mercurial. vel syr. de althaea unc. j. nitri depurat. drachm. j. M.) iniiciendus sub symptomatum remissione, quae plerumque matutino tempore major quam vespertino ac nocturno deprehenditur, si vero quacunque ex causa diarrhaea intercurrat, tunc ut secure mitigetur, opiatis sepositis & adstringentibus tam moderatus nitri quam corticis cascarillae usus vel essent. Carryophil. Cort. au-
rant cum essent. Cort. Cascarill.
vero

maligna alvum nec brevi ante, nec paulo post eruptionem irritare licitum est. *revid. ILLUSTR. BÜCHNERI. Dissertat. de cauta alvi solutione in morbis*, sed quando vis morbi debilitata est, & *purpura* incipit succrescere, tum vix aliud suppetit remedium quam clyster emolliens, quae esse potest E.G.

R. rad. alth. lilior. alb. ana unc. j. Herb. Melilot. flor. Cham. vulg. Samb. aa M. j. Sem. Foenicul. Aneth. aa drachm. ij. M. C. & C. decoquantur C.S. q. lactis, cui adde olei Coct. Verbasco. Aneth. aa drachm. vj. Mell Mercurial. vel Syrup. de alth. unc. j. nitri depurat. drachm. j. M.

Injiciendus est clyster sub symptomatum remissione, quae plerumque matutino tempore major quam vespertino ac nocturno deprehenditur, si vero quacunque ex causa diarrhaea intercurrat, tunc ut secure mitigetur, opiatis sepositis & adstringentibus tam moderatus nitri quam corticis cascarillae usus vel essent. Carryophil. Cort. au-
rant cum essent. Cort. Cascarill.
E
parcius

vero quacunque ex caussa actua- parcius remixta in exiguis pos- lis quaedam diarrhoea accedit, sunt adhiberi dosibus. *) tunc pro ea secure mitiganda, sepositis opiatibus & adstringentibus, tam moderatus nitri, quam corticis cascarillae usus, conduceit, vel etiam essent. caryoph. pimp. alb. cort. aurant. cum essent. cort. cascarill. parcius remixtae, exiguis possunt adhiberi dosibus.

p. 98. §. IX.

Sanguinis missio maxima cum prudentia est instituenda. Nam in purpura alba & maligna, quam summa virium prostratio, cum largis sudoribus & debilitate ac frequentia pulsus, arguit, plane non est admittenda. E contrario autem insigniter prodest, immo necessaria est, in puerperis, quando lochiis retentis, symptomata purpuram comitantia eius incursum praenunciant, si quidem hac ratione saepius summas praecordiorum anxietates, animi defectiones, nec non laboriosa respiratio, feliciter tolluntur, ita ut dein summo cum lev-

mine

§. XIX.

*De V. S. adhuc monendum, quod summa cum prudentia sit instituenda, nam in *purpura alba & maligna* quam summa virium decrescentia cum sudoribus superfluis & debilitate ac pulsus frequentia arguit, plane omitenda, econtra prodest insigniter, imo nec ab illa abstinendum est in puerperis, quando lochia retinentur, siquidem hac de caussa summas praecordiorum anxietates, laboriosa respiratio &c. feliciter tolluntur, ita ut summa cum euphoria in universa corporis peripheria exanthemata prosiliant; cavendum de-*

nique,

*) Praeter haud pauca errata typographica, quibus in primis *verbasum, mell, atque essent. caryophil.* adnumerari merentur, clysteres, procul dubio quia in utroque sexu utiles deprehendantur, primum generis communis esse voluit REENIVS. Vbi enim illustrem BÜCHNERVM presso pede sequitur: *iniiciendus est*, inquit, *clyster*, quum tamen paullo ante hae scribendi formula: *clyster emolliens, quae esse potest, usus sit.* Tandem hoc loco haud praetereunda sunt *laxantia, omni virulentia destituta, quae a plagiario nostro sub paragraphi huius initium perperam laxantia omni vi destituta* appellantur: quorum illa utique alvum ducunt, adeoque etiam merito sub memoratis in paragrapho circumstantiis interdicenda veniunt, haec vero, siquidem omni vi destituta in rerum natura supersunt plagiarii nostri laxantia, tuto in his aliisque febribus exanthematicis, me quidem iudice, propinari possunt.

mine in universo corpore purpura prorumpat. (Quae hic subsequuntur proletariae eruditonis REENIANAE documenta, ea vel quaedam sub initium huius paragraphi iam in hanc scenam protracta denuo saltem repetunt momenta, vel ex male iterum intellectis ill. BÜCHNERI recitationibus, hic illustrationis causa exhibitis, vel denique, ut nobis quidem videtur, ex supra plus simplici vice laudatae ill. IVNCKERI dissertationis §. XXXIX, subdole corrasa, trivialiumque scholarum erroribus subinde contaminata sunt.)

pag. ead. §. X.

Quum porro vires plerumque hoc in morbo admodum sint prostratae, & facilis observetur ad lipothymias propensio, summo omnino cavendum est studio, ne aeger ex lecto surgat, aut diutius erectus sedeat, quia facile sic obrepit animi defectio.

(Hoc

nique, ne fiat sanguinis missio, post secundum aut tertium accessionis diem, sed primo & secundo die incipientis febris, in *purpura* vero *alba* nunquam secatur vena, neque quando dubiosum an fiat *rubra* an *alba*, quod tamen Medicus nisi *graffetur* epidemice, praedicere ipse nequit, adeoque melius abstinendum, quia omittendo non tam grande peccatur, quam indebite instituendo, excepta rursus *illa*, quae venit in puerperis lochiis retentis, ubi omnino: uti superiorius allegatum: necesse est ac salutare, *plura* vide in *Disputat.* B. F. HOFFMANNI de *V. S. prudenti administratione.* *)

§. XX.

Ob nimiam debilitatem agri facile incurrint Lipothymias, adeoque cavendum, ne illi sub medicamentorum assumptione nimis exalentur in altum, quia autem plurimi sine unctione medicamentis uti nequeunt, videatur, ne nimis una vice, sed

E 2

tarde

*) Tanto, inter alia, aliena sibi vindicandi h.l. fascinatus homo laborat pruritu, ut ne ipsis in describendo pepercit typothetarum vitiis. Vbi enim in passim celebratam ill. BÜCHNERI therapiam specialem, quae de reliquo paullo diligentiores nocta correctores in lucem prodiit, levis forte typothetarum incuria irrepserat error; mox rapinis intentus plagiarius pariter: *summas*, inquit, *praecordiorum* *anxietates*, *laboriosa respiratio* &c. *feliciter tolluntur.*

(Hoc iterum loco stolidus, atque variis criminationum generibus obnoxius homo, non solum in exprimendis quibusdam recitationum **BÜCHNERIANARVM** momentis prorsus inquinato scribendi delectatur genere; verum etiam, quod multo peius est, loco potionis analepticae, ab illustri praceptorre suo ad eundem hunc paragraphum commendatae, perperam sequentem, quam potius ad mitigandos in febribus intermittentibus, epidemicis, anomalis & mali moris, anxious vomitus idem **VIR SVMMVS** destinatam voluit, lenientem excitat emulsionem. Rec. aquae scord. fl. tiliae, sam. buc. menthae ana unc. ij aquae cinnam. borag. unc. j, sem. quatuor frig. maior. amygd. dulc. excort. ana drachm. iij, sem. papav. alb. drachm. ij, M. f. l. a. emulsio,

cui adde ceruss. antimonii drachm. j, sacchar. canar. q. s. ad gratum saporem, detur ad vitr. dos. cochlearia duo, singulis horis.)

p. 99. §. XI.

Visicatoriorum utilitatem in purpura iam dilaudavit HAMILTON

TON

tarde erigantur, his ergo debilitate affectis analepticis est succurrendum, quo scopo sequens emulsio analeptica inservire potest.

Rec. aquae scord. flor. til. Samb. menth. aa unc. ij aquae Cinam. borag. unc. j Sem. 4. frigid. maj. amig. dulc. excort. aa drachm. iij Sem. papav. alb. drachm. ij M. F. L. A. emulsio.

Adde cerussae antimon. drachm. j. ffr. Canariens. q. S. ad gratiam Dosis Cochlearia duo, quae emulsio pro patientis lumbitu inter remedia ordinaria concedi potest, vel mutationis gratia pulvis analepticus ordinatur. *)

§. XXI.

*Visicatoriorum applicatio-
tionem in purpura HAMILTON
de*

*) Quum potio analeptica, cuius temere hoc loco REENIVS neglexit formulam, refocillando prostratas in febb. purpuratis vires singularem omnino praestet utilitatem; non possum non, quin cum Lectoribus meis, bona cum illustr. praceptoris nostri venia, eius communicem compositionem. Rec. aquae ceras. nigr. fl. tiliae, melissae f. v. lil. conv. f. v. ana unc. ij antimon. diaphor. matr. perl. ppt. ana scrup. ij. syrup. rub. id. de canela ana drachm. iij spir. nitr. dulc. drachm. j, M. d. ad vitr. Dos. omni quadrihorio aliquet cochlearia.

TON de febre miliari, eademque scapulis adponere suasit, optima sane cum ratione. Subtrahunt enim humorem serosum impurum, & fibras delassatas nerveas ad contractionem exstimalunt, ut materiam morbificam prompte excutiant. Hinc sub tarda eruptione, & motu humorum ad interiora ipsumque caput converso, itemque imminente exanthematum retrocessione, saepius cum fructu brachiis, aut suris imponitur vesicatorium, ex emplastro de melilotō, pulvere cantharidum & pauxillo balsami Peruviani paratum.

recommendat vesicatorium ex emplastr. de melilot. pulvere canth. & pauxillo Bals. de peru paratum. *)

p. 100. §. XII.

In *purpura chronica* & sine coniuncta febre adfligente, non nisi bonum regimen conducit, ita ut subiecta a nimia refrigeratione & ab immodica exaestuatione corporis abstineant, insimul-

de febre miliari laudat, eademque scapulis admoveare suasit, optima mei iudicij cum ratione, quia subtrahunt humores serosos impuros, fibrasque delassatas nerveas, ad contractionem stimulant, ut materiam peccantem promptè excutiant, hinc sub tarda eruptione & humorum motu ad interiora conversionis, item imminente *purpurae* retrocessione saepius cum fructu brachiis, ubi fonticuli solent applicari, aut suris uti memorant authores, ut HEURNIUS, WALDTSCHMID. AMURALTUS. &c. de febribus exanthematicis imponuntur. FRID. HOFFMAN

§. XXII.

Purpura durans supra duas vel tres hebdomadas semper secundum regulas medicas dicitur *Chronica*, semperque est *rubra* ubi ferme nullus adest metus, nisi forte patientes se ipsos per-

E 3

dant;

*) Nisi haec sententia: *optima* (verius *peccima*) *mei iudicij cum ratione*, ipsaque barbara illa vocula *recommendat*, praeter nonnullas alias a puritate linguae Latinæ aberrationes, nostrum LECTORIBVS de meliori commendare valeant plagiarium; tantum profecto abest, ut eundem ullis dignum existimem laudibus, ut potius nemini magis vituperatione opus esse autem, quam qui inquinando atque perperam compilando optimorum quorundam auctorum scripta, saltem in mustaceo laureolam quaerendam esse arbitrantur.

mulque bonam seruent diaetam ac omnem in victu ac potu evitent excessum, cibo utantur ev-pepto, potu temni, modice saltem vinoſo, nequaquam vero spirituoso. Proinde etiam conferunt interdum pulveres ex absorbentibus, diaphoreticis fixis & pauco nitri parati -- maxime vero conductit transpiracionis in aequali successu conservatio, quam infusa calida dilutiora, sive herbae Thee, -- optime promovere possunt.

pag. ead. §. XIII.

De reliquo cum purpura in primis miliaris foeminis potissimum, & quidem puerperis, sit solennis, indicandum adhuc erit, qua ratione tales optime ab ea praeservari queant. Sub graviditate igitur exacta victus ratio servanda, corpus motu moderate exercendum, venter a refrigeratione defendendus, sanguinis copia venae sectione, ter vel quater in superioribus partibus instituta, minuenda, & alvina excretio subinde adiuvanda,

dant; Curatio consistit in hoc, ut medicus leniter ordinet dia-phoretica, atque ut aeger aequalem bona cum diaeta conservet respirationem, quem in finem necesse erit, suadere potus calidos, qui possunt esse Thee. Vinum quoque illis non est interdicendum. Confirmat. Disputat. DOCTISSIMI SCHVLTZII de vinis interdicendis. *)

§. XXIII.

Verum enim verò cum purpura praeſertim alba maximè solennis sit infantibus, succurrendum illis praeservatoriis, haecque impetrantur si foemeliae gravitatis tempore debitam conservant diaetam, motione numque debitarum non obliuiscantur; multum quoque hoc scopo contribuunt S. V. circa secundum quartum & septimum gravitatis mensem instituendae, & maxime in plethoricis, hocque an fiat vel in brachio vel in pede,

*) Quanvis quae in hunc luxurians ingenium corrasit locum, partim ex illustr. BüCHNERI recitationibus, partim vero ex protracto in hanc scenam paragrapho de prompta sint; tamen voculam patientes, atque ea, quibus de respirationis conservatione liberius hic ineptit plagiarius, merito, & quidem unice, praematuero REENII iudicio adiudicanda esse, ingenuo profiteor.

da, per mannata, rhabarbarina & tartarea. Instante dein partu, non per praematurum nisum vires convellendae, nec pellentibus humores exagandi; post partum vero necessarium est, quo impurus sanguis ex utero expurgetur, & succi a cacockymia contracta liberentur.

p. 101. §. XIV.

Sedato hinc secundo die impetu, omnis generis excretiones modestae sunt promoveniae, & alternis diebus pilulae balsamicae roborantes, vel solae, vel, si citior adsiuc pulsus, cum pulvere temperante nitroso exhibendae sunt. Tum quoque - -, quae spasmos leniunt, - - infusum theeforme, ex floribus sambuci, chamomillae & summitatibus millefolii, pulveres diaphoreticos, nec non mixturam, reliqua. (Quas illustr. BÜCHNERVS non saltem in quartanis febribus, verum etiam in aliorum morborum chronicorum curatione, appriime iudicavit utiles, auditoribus que suis de meliori commenda vit pilulas balsamicas roborantes, earum perperam sibi h. l.

plagia.

pede, doctiorum iudicio relinquam. Alvus semper sit aperata, econtra si retardat, adiuvanda leniter, Rhabarbarinis, mannatis & tartareis: in ipso partu videndum, ne sine necessitate laboret Mulier, & post partum offerenda sunt remedia pellentia, loco horum melius leniter sudorem promoventia convenire mihi videntur, non omissis roborantibus spasmosque sedantibus, quae in forma thee ut flores sambuci, Camomill. vulgaris. summ. millefolii ana part. aeq. vel ipsum thee chinense dari possunt; alimenta quae hic valent, sunt gallinarum juscula & vitulorum, sed non nimis pinguis, potus nunquam sit frigidus, vinum cum croco & myrrha mixtum puerperarum pestis est, denique patet alvum in puerperis ut plurimum laborare segnitie, quo scopo pilulae sequentes balsamicae polychrestae per experientiam probatae habentur.

R. extract. absynth. Cent. minor. C. B. Cochliar. fumar. Hellebor. nigr. ana drachm. j. Aloes Violat. drachm. j. sem. heder.

plagiarius noster vindicavit formulam. Rec. extr. absinth. centaur. min. card. bened. cochlear. fumar. helleb. nigr. ana drachm. j, aloes rosat. vel violatae, vel extr. aloes aquos. drachm. j. semis, gummi haeder. iuniper. myrrh. elect. Terebinth. coct. ana drachm. j. M. f. c. suff. qv. essent. absynth. simpl. pil. pond. gr. i. obducantur argento, dentur ad scatulam. Pro dosi num. xv - xx. alternis diebus exhibenda.)

heder. Gum. Junip. Myrrh. elect. thereb. coct. aa drachm. j M. F. C. S. q. Essent. absynth. simpl. pill. Grani unius ponde- re, obducantur auro.

D. alternatis diebus N. X. ad XV. caveatur vero, ne ante diem tertium post partum propincentur, aliás magis nocebitur quám carabitur. *)

§. XXIV.

Haec ergo quoad pathologico-practicam huius affectus considerationem sufficient. Te verò LECTOR BENEVOLE, ut hunc meum laborem aequi bonique consulas, eximie rogo, quaeque minus digna oculis videntur tuis, aut quae adhuc deficere intelliges, favoris tui gratia supple, DEO autem pro benignissime praestito auxillo sit laus honor & gloria. **)

Reveren-

*) Supra haud raro unum BüCHNERIANVM in duos, vel tres, discerpit, hic vero duos, perperam mutilatos, conglutinavit paragraphos: ne vero luculentius fraus appareret, mox longe utilissimis illustris BüCHNERI recitationibus, selectiorumque medicamentorum formulis inhiat impostor; dumque haec omnia, paullo negligentius calamo excepta, typis publicis exscriptis immiscet, maius omnino scelus plagiariorum princeps anhelat. Priusquam autem ab invicem recedamus, scito, LECTOR BENEVOLE, errorum typographicorum, aliorumque criminum in REENIANA dissertatione inaugurali paucum obviorum uberrimam segetem, huius pariter paragraphi egregie locupletari hallucinationibus.

**) Plagiariorum antesignani fraudes huc usque experti LECTORES iudicent, quo tandem iure, & sensu, maleseriatus homo, subdole compilata, petulanter comi- culata, immo perperam subinde mutilata ILLVSTRIVM atque LONGE FAMIGERATIS.

*Reverendissimis Excellentissimis Perillustribus &
Generosis nec non Praenobilibus, Nobilibus,
Clarissimis Doctissimis Consultissimisque Domi-
nis Dominis Ducatus Westphaliae statibus Pa-
tronis meis ac Dominis Dominis Gratiostissi-
mis Sacrum!*

*Reverendissimi Excellentissimi Perillustres & Generosi
nec non Praenobiles, Nobiles, Clarissimi, Doctissimi,
Consultissimique, Domini Status, Domini per quam
Gratiosi ac Honoratissimi.*

Noveritis utique, quatenus Ducatus hic Westphaliae plurium *juristarum* quam medicorum cumulo tam in civitatibus metropolitanis, quam & in oppidis praemunitus, & Ego ductu amoris in patriam taliter me arti medicae applicaverim, ut tum pro bono publico, tum & privato me examini Eruditorum sistere, & theses disputationi huic inaugurali medicae theoretico-practicae inseratas de febribus purpuratis defendere, easque Vobis quâ
PATRIAЕ PROСЕRIBVS EXCELLENTISSIMIS

F Demi.

RATISSLIMORVM MEDICORVM celebratissima scripta, in ultimo hoc paragrapho, non solummodo *suum* appellare sustinuerit *laborem*, verum etiam, SVMMO NVMINI ob clementissime largitos, ad perpetranda tanta scelera, vires publicas exsolve re gratias haud erubescat. Quanquam itaque, sicut alibi passim innuimus, misello plagiario nostro, praeter titulum, paragraphorum seriem, barbarasque quasdam voculas, ex omnibus, quae hanc inauguralem dissertationem exornant, momentis, nihil prorsus merito tribui possit; tamen & in condenda dedicatione, & elaborando commen tationis huius prooemio, REENIVM propriam exercuisse diligentiam, ex variis huic virorum obscurorum sodali propriis hallucinationibus satis oppido clare apparebit. Audiamus igitur, nisi molestum est, geminam indocti, omnisque elegantioris literaturae audioris hominis inaudita cum audacia & confidentia conscribillatam fabellam.

Demississimae dedicatas haberi intendam, hinc maximè debitâ & devinettissimâ, quâ plurimum teneor, cum devotione hisce dedico & offero, enixe rogans, ut hasce gratiose suscipere, mihi que, utpote se gratiae Vestrae recommendantia earum authori favere non dedignemini.

*Reverendissimi Excellentissimi Perillustres & Generosi
nec non Praenobiles, Nobiles Clarissimi Doctissimi,
Consultissimique Domini Domini*

Obsequioso-devinctissimo & insimo servo

LAVRENTIO IOANNI NEPOMVC. REEN.

PROEMIVM.

Perponderando, qualem potissimum disputationem, quae pro authoritate, artem exercendi medicam, jussu & consensu gratiose ordinis medici elaboranda est, atque defendenda, argumentum eligerem; themata mihi obtulerunt innumera, e quibus elegi argumentum praesens de Febris Purpuratis, & quidem primò hac de causâ: quia anno praeterlapso 1747. tempore aestivo Halae Ducatus Magdeburgici hae febres epidemicè grassabantur, aegrique qui se manibus empyricorum subiiciebant, quoque quasi epidemicè moriebantur: tractatio seu curatio, nescio an liceat dicere curatio illorum empyricorum constabat primò in praecriptione purgantibus & secundo V. S. quibus medicamentis patientes suos ex hac miseria in longam miserunt aeternitatem, mirabitur fortassis non ullus post haec medicamenta mortem esse secutam, dummodo secum perpendat, cuncta exanthematum genera praemissis purgantibus aequé ac V. S. retropel-

tropelli, purgantia enim suam per irritationem & maiorem motum, quem causant peristalticum humorum ad interiora invitant affluxum, adeoque in aprico esse censeo omne purgans post se relinquere debilitatem; neque ex physicis erit ignotum, quod ubi debilitas, ibi minor sit resistentia, & ubi minor resistentia, ibi maior humorum affluxus, affluxus vero hic ad interiora, ergo hic retropulsio necessariò sequi debebat; eandem fermè habet *consistentiam*, cum V. S. per hanc enim natura suo adiutore (nempe sanguine) privatur, quô vegeto & per vasâ minima circulante exanthemata omneque illud, quod à naturâ alienum ad summam cutim propellitur, ac e corpore eliminatur, imminuto e contrario seu debilitato hoc adiutore, dico circulatione sanguinis nequidem est possibile, ut hostis ille naturae eliminetur, sed potius foveatur, cum iam nulli arti medicae addicto alienum esse sperem, purpuras esse numerandas inter exanthemata, sic facile patebit, purpuras repellli per purgationes, laxationes ac V. S. nunc autem quod sequitur à retrocessione, rationalis utique sciet Medicus, quâ de causâ hoc fusius in *proemio* explicare desinam: *secunda* mihi de his febribus dissertandis data calcaria, est utilitas, quam per hanc defensionem & doctissimorum virorum in arte melius versatorum oppositionem hausturum esse mihi promitto: ne longior autem sim, indicabo ordinem theses meae, quam dividam in capita duo, quorum primum explicabit purpuras secundum regulas pathologicas, alterum verò secundum therapeuticas, curationem demonstrabit.

Hoc ergo opus priusquam sim aggressurus, TE DEUS T. O. M. supplex veneror, ut gratia tuâ divinâ mihi adesse, cunctaque ad sempiternam nominis tui laudem, proximique emolummentum Clementissime dirigere non iudicneris. Te vero LECTOR BENEVOLE, ut obiectum tractationis meae, levi Miner-

Minerva exaratum, malé non interpreteris, primorumque horum tentaminum tenuitati humaniter indulgeas, enixè rogatum volo. *)

*) Praeter ea, quibus se, suamque furtis insulsisque nugis refertissimam dissertationem, in dedicatione, *juristis recommendat*, (sit horridioribus venia verbis) adhuc alia in prooemio, quod, proenia dolose anhelans tanti latrociniū infamia insignis plagiarius, perperam passim *prooemium* appellat, nobis occurunt commenta, *σΦαλματα*, & quae sunt reliqua huius farinae portenta, longe severissimam clamitantia vindictam. Ne vero, singula haec percensendo, LECTORIBVS meis fastidium faciam, unum saltem speciminis caussa, idque palmarium, quod male excogitatam atque multo peius typis publicis celebratam febrium harum epidemicam concernit luem, aggrediar mendacium. Vbi enim de febrium purpuratarum, Halae ad Salam anno c^{lo} lccc xxxvii. grassatarum, epidemica strage paullo liberius loquitur, inox gloriose simul mentitur, adeoque impudentius certe REENIVS suos verbo fallere gestit lectores: quippe quoniam nec ipsi, quos consului, doctrinae, cui litamus, in alma hac Fridericana antistites, ne per quietem quidem, de hac incondita fabula aliquid audiverant unquam. Unde, me quidem iudice, haud difficile colligitur, quo pariter merito releganda sint ea, quac de perversa fictitii morbi medicatione improvidus perperam commemorat impostor. Si autem etiam animo singamus, haec omnia pro veris esse habenda, adeoque quodsi in hac praeprimis urbe, ubi ad literarum studia haud inepti in dies magna omnino scientiarum luce collustrantur, tanta tamque densa ignorantiae caligine conspicui superesent empyrici, quanta eos insignes somniat NEPOMVCENVS; tamen utrum istis, quanvis omni reprehensione dignissimis hominibus, REENIANIS, sive plagiariorum antesignano similibus, an potius paullo gravioribus atque in arte saluberrima longe exercitatissimis, opus sit monitoribus? LECTO.

RVM esto arbitrium.

